

๗๙๓.๓
ปี ๓๓๔ ก
๖.๓

การสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

๒๙ ต.ค. ๒๕๓๙

ปริญญาโท
ของ
ประไพ จริตเอก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B ๔๘๒๗๘

การสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

บทคัดย่อ
ของ
ประไพ จริตเอก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤศจิกายน 2538

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นใน
วิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และสร้างเกณฑ์ปกติของทักษะ
การเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดย
ผู้วิจัยได้กำหนดทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะไว้ 5 ทักษะ ได้แก่
การเดิน (Walking) การกระโดด (Jumping) การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)
การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step) และการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติช =
Schottische) วิธีการให้คะแนนเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ
5 (ดีมาก) 4 (ดี) 3 (ปานกลาง) 2 (ต่ำ) และ 1 (ต่ำมาก) โดยในแต่ละทักษะทำการ
ประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้องของทักษะ จังหวะ และทิศทาง หลังจากการสร้างแบบ
ประเมินค่าแล้ว ได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์
สิงหเสนี) โดยเป็นนักเรียนหญิง 30 คน และนักเรียนชาย 30 คน ที่ผ่านการเรียนวิชา
กิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ทั้งนี้เพื่อหาความเที่ยงตรง
ความเป็นปรนัย และความเชื่อมั่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติด้วยการคำนวณหา
คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ เป็นนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา (ส่วนกลาง) กรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์
สิงหเสนี) โรงเรียนราชประชาสามาสัย ฝ่ายมัธยม และโรงเรียนสายน้ำผึ้งที่ผ่านการเรียนวิชา
กิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว เป็นนักเรียนหญิง 100 คน และนักเรียนชาย 100 คน ซึ่งได้มา
โดยการสุ่มอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินค่า โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน
ทำการประเมิน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C.) ระหว่าง
0.8 - 1.0
2. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่าระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2
คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 นักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 0.91, 0.94 และ
0.89 นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.94, 0.93 และ 0.86 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประมาณค่าที่นำไปประเมินนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.89 และ 0.85 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของแบบประมาณค่า คือ นักเรียนหญิงทำคะแนนสูงสุดได้ 221 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 99 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.00 ส่วนนักเรียนชายทำคะแนนสูงสุดได้ 213 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 104 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.50

A CONSTRUCTION OF FUNDAMENTAL MOVEMENT SKILLS RATING SCALES
IN RHYTHMIC ACTIVITIES FOR THE JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

PRAPAI JARIT-AK

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

November 1995

The purposes of this study were to construct the rating scales and norms of the fundamental movement skills in rhythmic activity for the junior high school students. By consisting of 5 fundamental movement skills; walking, jumping, step-hop, two-step and schottische, the rating scales which had 5 range levels; 5 (excellent), 4 (good), 3 (fair), 2 (low) and 1 (lowest) were used to rate the subjects. And then each skill had been tested skill accuracy, rhythm and directions. After constructed the rating scales, the subjects of 30 girls and 30 boys from Bordindacha School who had already studied rhythmic activity, were tried out to find the validity, objectivity and reliability. The junior high school students from Bordindacha School, Rajaprachasamasai Secondary School and Sainumpung School, who had already studied rhythmic activity, were used to construct percentile norms.

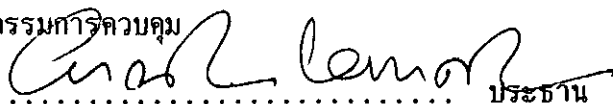
The results are as follow:

1. The validity of the rating scales which were evaluated by five specialists has correlation index (I.C.) between 0.8 - 1.0
2. The objectivity of the rating scales between the 1st and the 2nd evaluator, the 1st and the 3rd evaluator, the 2nd and the 3rd evaluator of both girl and boy students were 0.91, 0.94, 0.89 and 0.94, 0.93, 0.86 in orderly at the significance level .01.
3. The reliability of the rating scales of both girl and boy students were 0.89 and 0.85 in orderly at the significance level .01.

4. The percentile rank of the rating scales of girls were the highest score at 221 that was equal to 99.50 while the score at 99 that was equal to 1.00. For the boys, the highest score was at 213, that was equal to 99.50 while the lowest score was at 104 that was equal to 1.50.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

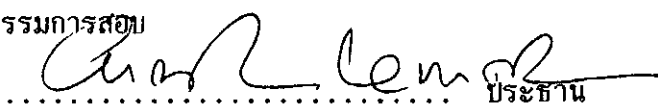
 ประธาน

(ผศ. พานิต บิลมาศ)

 กรรมการ

(รศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

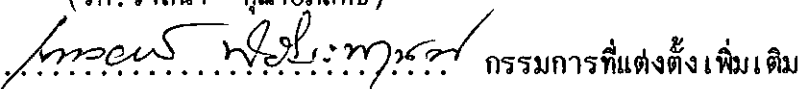
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

(ผศ. พานิต บิลมาศ)

 กรรมการ

(รศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ. เทเวศร์ พิริยะพจน์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 10 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ และรองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และรองศาสตราจารย์เทเวศร์ หิริยะพจน์ กรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะและแนวความคิดเพิ่มเติม จนทำให้ปริญญานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความเมตตาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วิริยา บุญชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ ดร.ตงศักดิ์ เจริญรักษ์ อาจารย์สมพร ฉ่ำเอี่ยม และอาจารย์สุรีย์ อรรถกร ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขแบบประมาณค่านี้ให้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้คำปรึกษาหารือ แนะนำ และเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์นี้ ขอมอบแต่ผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บิดา มารดา บุรพจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และวางรากฐานทางการศึกษา และอาชีพให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้วิจัยทุกท่าน

ประไพ จริตเอก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ค่าน้ำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	7
หลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา	9
แบบประเมินค่า	18
กิจกรรมเข้าจังหวะ	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
งานวิจัยในประเทศ	30
งานวิจัยในต่างประเทศ	32
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	35

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	39
ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการศึกษาค้นคว้า	40
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46
บทย่อ	46
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	46
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	46
กลุ่มตัวอย่าง	46
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	47
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	47
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	48
อภิปรายผล	49
ข้อเสนอแนะ	52
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	52
บรรณานุกรม	53

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	57
ภาคผนวก ก แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรม เข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นฉบับ สมบูรณ์	58
ภาคผนวก ข แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรม เข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งที่ 1	73
ภาคผนวก ค แบบทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้า จังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งที่ 2	81
ภาคผนวก ง แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรม เข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยอาศัยดุลยพินิจของ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	99
ภาคผนวก จ ตารางแสดงคะแนนการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	102
ภาคผนวก ฉ ประวัติผู้เชี่ยวชาญ	109
ภาคผนวก ช ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการท้าววิจัย	112
ประวัติย่อของผู้วิจัย	115

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 วิชาบังคับเลือกตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ.2533	8
2 คำดัชนีความสอดคล้องของแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น	41
3 ความเชื่อมั่นของแบบประมาณค่าจากการทดลองใช้แบบประมาณค่าโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย (N = 30)	42
4 ค่าความเป็นปรนัยของแบบประมาณค่าจากคะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) ประเมินทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย (N = 30)	43
5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประมาณค่าจากคะแนนของผู้ประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย (N = 30)	44
6 ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์จากคะแนนความสามารถของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย โดยได้คะแนนจากผู้ประเมิน 3 คนรวมกัน (N = 100)	45
7 คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของผู้ประเมิน 3 คน (N = 30)	103
8 คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของผู้ประเมิน 3 คน (N = 30)	104

9	คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้า จังหวะของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของผู้ประเมิน 3 คน (N = 100)	105
10	คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้า จังหวะของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของผู้ประเมิน 3 คน (N = 100)	107

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

นักเรียนเป็นทรัพยากรที่มีค่าและเป็นโครงสร้างที่สำคัญในสังคม โดยเฉพาะในสภาพสังคมปัจจุบัน จากความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้ผลกระทบต่อกิจกรรมการออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ ดังนั้นการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ พงศ์ เกิดแก้ว (2520 : 86) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเป็นการวางรากฐานทางพลศึกษาที่สำคัญยิ่งในชีวิตของนักเรียน เพราะนักเรียนที่มีความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการพลศึกษาในระหว่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนั้น หลังจากออกจากโรงเรียนหรือไปประกอบอาชีพแล้วก็ยังคงมีความรักในกีฬาและออกกำลังกายอยู่ และจะนำทักษะความรู้ ความสามารถในกีฬานั้น ๆ ไปเล่นหรือใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

กระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีลักษณะ เป็นวงจรต่อเนื่องและมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ จุดมุ่งหมาย ประสิทธิภาพการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2516 : 1) ซึ่งจุดมุ่งหมายจะเป็นสิ่งกำหนดทิศทางที่ต้องการว่าจะต้องดำเนินการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือไม่นั้นจะต้องอาศัยกระบวนการวัดและประเมินผลตัดสินเพื่อการสรุปผล

อย่างไรก็ตามรากฐานสำคัญของการเรียนวิชาพลศึกษาได้แก่ การเรียนทักษะและการฝึกทักษะ เพื่อการนำไปสู่พัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยอาศัยแบบทดสอบทักษะภาคปฏิบัติเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนและเป็นพื้นฐานในการพิจารณาคะแนนหรือผลการเรียน อีกทั้งครูพลศึกษายัง

สามารถทราบสภาพ ความสามารถหรือข้อบกพร่องของนักเรียนได้โดยการใช้แบบทดสอบ ภาคนปฏิบัติเป็นเครื่องมือได้อีกด้วย ซึ่งพาคิต บิลมาศ (2530 : 49 - 50) ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า การทดสอบทักษะทางพลศึกษาควรคล้ายกับสถานการณ์จริงของกีฬานั้น ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะท่าทางที่ดี เป็นแบบทดสอบที่วัดทักษะสำคัญ มีความยากเหมาะสมกับกลุ่มนักเรียนและสามารถนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติได้ อีกทั้งต้องเป็นแบบทดสอบที่สามารถให้นักเรียนแสดงความสามารถที่สุดของเขาออกมาโดยไม่รู้สึกรว่าการทดสอบนั้น ๆ เป็นการเสียเวลาโดยไม่มีประโยชน์และทำให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะปรับปรุงทักษะของตนเองต่อไป

กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นรายวิชาหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้อง โดยอาศัยการทำงานสัมพันธ์กันระหว่างระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ และใช้จังหวะประกอบการเคลื่อนไหว ซึ่งจะช่วยให้บุคคลได้ระบายความรู้สึก ผ่อนคลายความเครียดทั้งทางร่างกาย จิตใจได้ดี มีความสนุกสนาน ร่าเริง สามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ดังที่ สำเร็จ มณีเนตร (2525 : 1 - 3) ได้กล่าวว่า กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของการพลศึกษา เป็นหัวใจเบื้องต้นของการเรียนรู้ทักษะกลไก ซึ่งเป็นการเตรียมตัวที่จะก้าวไปสู่ความพร้อม (Readiness) โดยอาศัยประสบการณ์การเคลื่อนไหวเป็นสื่อกลาง และได้อ้างถึงคำกล่าวของ จอห์น ลอค (John Locke) ที่ว่า "สำหรับข้าพเจ้า ไม่เห็นมีวิชาอะไรที่จะพัฒนาพฤติกรรมและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เด็กมากกว่าการเต้นรำเลย ดังนั้นวิชาเต้นรำควรจะได้เข้ามาสอนในทันทีทันใด เมื่อเด็กมีความพร้อม"

ดังนั้นวิชากิจกรรมเข้าจังหวะจึงมีส่วนสำคัญในการสร้างประสบการณ์การเคลื่อนไหวให้แก่เด็ก โดยเฉพาะเด็กนักเรียน เพราะธรรมชาติของเด็กมีความต้องการและชอบที่จะเคลื่อนไหวโดยเฉพาะเมื่อมีจังหวะเข้ามาเกี่ยวข้อง อีกทั้งเป็นกระบวนการสำรวจความสามารถของตนเองโดยใช้การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรี เพื่อหาข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไขและเป็นการพัฒนาทักษะทางกลไกขั้นพื้นฐานก่อนที่จะให้เด็กได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จะต้องใช้ทักษะในขั้นสูงหรือยุ่งยากซับซ้อนต่อไป

ปัจจุบันวิชากิจกรรมเข้าจังหวะได้รับการบรรจุเป็นวิชาบังคับเลือกในหลักสูตรวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ซึ่งได้กำหนดจุดมุ่งหมายและคำอธิบายรายวิชาไว้อย่างกว้าง ๆ แต่ละโรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนตามความต้องการและเหมาะสม โดยมุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางพลศึกษาและกีฬาขั้นพื้นฐานให้พอเล่นได้ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะก็เช่นเดียวกัน ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับพื้นฐานในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อให้ระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อได้ทำงานสัมพันธ์กัน อันจะมีผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในรูปแบบที่สูงขึ้น ดังเช่น ชาวลิต ภูมิภาค (2528 : 1) กล่าวไว้ว่า บุคคลใดก็ตามที่มีความสามารถในการใช้ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (Basic Movement) ได้ดี และมีประสิทธิภาพ มักมีโอกาสในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่นตามไปด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้พยายามศึกษาค้นคว้าวิธีการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ เพื่อพัฒนานักเรียนให้บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) แต่ก็ยังไม่พบหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่ากิจกรรมประเภทนี้มีการสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่เป็นมาตรฐานเพื่อใช้วัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียน ซึ่ง ชลิต เขียวพุ่มพวง (2537 : 120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น โรงเรียนกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะปัญหาด้านเครื่องมือวัดผลที่ได้มาตรฐาน ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะตามหลักสูตรวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป ดังที่ วิริยา บุญชัย (2529 : 257) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

ได้ว่า ผู้สอนสามารถทราบสภาพ ความสามารถหรือข้อบกพร่องของนักเรียนได้โดยการایش แบบทดสอบทักษะทางกีฬา เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ข้อมูลที่ได้มาสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มนักเรียน เป็นพื้นฐานในการพิจารณาคะแนนหรือผลการเรียน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้มีแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ทำให้ครูผู้สอนใช้แบบประมาณค่านี้เป็นแนวทางในการฝึกทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะต่อไป
3. ครูผู้สอนมีแบบประมาณค่าทักษะในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของนักเรียน
4. ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ ศึกษาค้นคว้าในเรื่องของวิชากิจกรรมเข้าจังหวะต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) บางกะปิ กรุงเทพมหานคร เป็นนักเรียนหญิง 30 คน นักเรียนชาย 30 คน ซึ่งผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติเป็นนักเรียนชายและหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2537 ของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา (ส่วนกลาง) กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน ซึ่งผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบประมาณค่าทักษะและคะแนนจากแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบประมาณค่าทักษะ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ประเมินค่าพฤติกรรมการแสดงความสามารถทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้องตามทักษะ ตามจังหวะ และทิศทางที่กำหนดให้
2. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ได้แก่
 - 2.1 การเดิน (Walking) หมายถึง การเคลื่อนที่ด้วยการก้าว โดยการเปลี่ยนน้ำหนักตัวจากเท้าหนึ่งไปยังอีกเท้าหนึ่ง ลำตัวตั้งตรง แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติ การก้าวเท้าให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ตามจังหวะดนตรี
 - 2.2 การกระโดด (Jumping) หมายถึง การสปริงตัวขึ้นและลงสู่พื้นด้วยเท้าทั้งสองพร้อม ๆ กัน เข่าอเล็กน้อย การกระโดดไปข้างหน้า ซ้างหลังหรือด้านข้าง ระยะห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ แขนเหวี่ยงตามธรรมชาติหรือเท้าเอว จังหวะที่ลงสู่พื้นเข้ากับจังหวะดนตรี

2.3 การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop) หมายถึง การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้า ข้างหลัง ด้านข้าง หรืออยู่กับที่แล้วกระโดดขึ้น-ลงสู่พื้นด้วยเท้าเดิม (กระโดดเขย่ง) พร้อมกับยกอีกเท้าหนึ่งมาข้างหน้า โดยให้ต้นขาขนานกับพื้น แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว ทาสลับกันไปเรื่อย ๆ ตามจังหวะ การก้าวเท้าให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ เช่น ก้าวเท้าซ้าย-กระโดดเขย่งด้วยเท้าซ้าย ยกเท้าขวามาข้างหน้า ก้าวเท้าขวา-กระโดดเขย่งด้วยเท้าขวา ยกเท้าซ้ายมาข้างหน้า เป็นต้น

2.4 การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step) หมายถึง การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้า ข้างหลังหรือด้านข้างแล้วก้าวอีกเท้าหนึ่งมาชิดเท้าแรก ถัดนี้หนักตัวไว้บนเท้าที่มาชิดพร้อมกับก้าวเท้าแรกไปข้างหน้า ข้างหลังหรือด้านข้างตามทิศทางของก้าวแรกอีก 1 ก้าว แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว การก้าวเท้าให้ห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ ตามจังหวะดนตรี เช่น ซ้ายชิดซ้าย ขวาชิดขวา เป็นต้น

2.5 การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติช = Schottische) หมายถึง การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้า ข้างหลังหรืออยู่กับที่ 3 ก้าว แล้วกระโดดเขย่งในจังหวะที่ 4 พร้อมกับยกขาอีกข้างหนึ่งมาข้างหน้า โดยให้ต้นขาขนานกับพื้น (1-2-3 Hop) แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว การก้าวเท้าให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ ตามจังหวะดนตรี

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2537 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา (ส่วนกลาง) ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว

4. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี ในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

5. ผู้ประเมิน หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะในระดับมัธยมศึกษามาแล้วอย่างน้อย 5 ปี

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ต่อการวิจัย
ดังจะแยกกล่าวเป็นลำดับดังต่อไปนี้

หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

- ในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)
ได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ดังนี้
1. เพื่อให้มีทักษะการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดีภาพ
 2. เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางกาย
และจิต สุขภาพและสวัสดีภาพ
 3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพและ
สวัสดีภาพ
 4. เพื่อให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีสุขนิสัยที่ดี

วิชาพลศึกษาในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ.2533) ได้มีการจัดไว้ทั้งเป็นวิชาบังคับแกน วิชาบังคับเลือก และวิชาเลือกเสรี
โรงเรียนสามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด ซึ่งใน
วิชาบังคับเลือก ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้บรรจุวิชาต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ตาราง 1 วิชาบังคับเลือกตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

กิจกรรมกีฬาประเภทบุคคลหรือคู่	กิจกรรมกีฬาทีม	กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ
ยิมนาสติก	บาสเกตบอล	กระบี่
กรีฑา	วอลเลย์บอล	กิจกรรมเข้าจังหวะ
เทเบิลเทนนิส	ฟุตบอล	แอโรบิคแดนซ์
เทนนิส	ตะกร้อ	กีฬานันทนาการ
ว่ายน้ำ	เน็ตบอล	
แบดมินตัน	แชร์บอล	

ทั้งนี้ภายใน 6 ภาคเรียนจะต้องเลือกกิจกรรมกีฬาบุคคลหรือคู่ 1 กิจกรรม กิจกรรมกีฬาทีม 1 กิจกรรม โดยใช้เวลาเรียนกิจกรรมละ 1 ภาคเรียน ส่วนอีก 4 ภาคเรียนที่เหลือในแต่ละภาคเรียนอาจเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษากิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งก็ได้ สำหรับกรณีที่เลือกวิชาจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2535 : 67)

ซึ่งวิชาพลศึกษาในส่วนที่จัดไว้เป็นวิชาบังคับเลือกนั้นมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนากิจกรรมทางพลศึกษาและกีฬาขั้นพื้นฐานให้พอเล่นได้ คู่มือเป็นและเข้าใจในเกมการเล่น พอเข้าใจการเล่นอย่างชื่นชม โรงเรียนสามารถจัดให้นักเรียนได้เลือกเรียนรายวิชาที่สนใจและถนัด เพื่อจะได้ฝึกทักษะอย่างถูกต้องและเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐาน สำหรับการเลือกเรียนวิชาพลศึกษาในรายวิชาเลือกเสรีต่อไป (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2534 : 29)

ในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้ให้คำอธิบายรายวิชาสำหรับวิชาบังคับเลือกของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ดังนี้

ศึกษาหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา ฝึกทักษะ การบริหารร่างกาย การเคลื่อนไหวพื้นฐานและการเล่นกีฬาตามขั้นตอน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษาและ

กีฬา มีทักษะในการเล่น มีคุณธรรมเห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา สามารถนำไปประยุกต์ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

หลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะจะเป็นสิ่งกำหนดแสดงให้เห็นถึงผลการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมว่าสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายหรือสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถเป็นแนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไปในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เช่นเดียวกันจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ ต้องอาศัยการวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมือตัดสินและสรุป ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน ดังที่สุวิมล ตั้งสัจจงพนธ์ (2526 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนการสอนทางพลศึกษา ถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปสู่สิ่งที่พึงปรารถนา และปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการศึกษา ประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายทางพลศึกษา
2. ประสพการณ์ในการเรียนรู้
3. วิธีการวัดและประเมินผล

จะเห็นได้ว่า การวัดและประเมินผลจะทำหน้าที่ติดตามผลการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และช่วยชี้ให้เห็นข้อบกพร่องหรือปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อหาทางแก้ไข ปรับปรุงต่อไป จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สอนที่จะคำนึงถึงหลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาต่อไป

พาคิต บิลมาศ (2530 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงความหมายของการวัด หมายถึง กระบวนการในการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ภายใต้เงื่อนไขหรือเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแทนจำนวนหรือปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของวัตถุ บุคคลหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น หน้าที่ของวัตถุ ความสามารถของบุคคล เป็นต้น

วิริยา บุญชัย (2529 : 9) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล หมายถึง การกำหนดค่าหรือตีค่าหรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการจะทราบในทางรวม ๆ เช่น กำหนดค่าว่า ดี เลว สวย เป็นต้น ซึ่งงานการกำหนดค่าหรือตีค่านั้นต้องอาศัยจากการทดสอบและวัดผลมาประมวล และลงความเห็นว่าเป็น "ดี" "สวย" หรือ "ไม่สวย" การประเมินผลจึงเป็น ขบวนการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน โดยผ่านกระบวนการรวบรวมข้อมูล (การวัดผล) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้อีกกับข้อมูลที่มีเกณฑ์มาตรฐานแล้วจึงตัดสินสรุป

การวัดและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันและการที่จะประเมินสิ่งใด ควรต้องพิจารณาคุณลักษณะที่จะประเมินให้ครบถ้วน ควรมีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ ลักษณะแล้วจึงนำผลที่ได้มาประเมินเพื่อวินิจฉัยและตัดสินสรุป ซึ่งสุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2526 : 13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียน และการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. เพื่อช่วยให้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนได้ทดลองความสามารถได้อย่างเต็มที่

จะเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะช่วยแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ สามารถช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยให้นักเรียนแต่ละคน มีสมรรถภาพทางกาย มีทักษะการเล่นกีฬา เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและมีน้ำใจเป็นนักกีฬาเพียงใด นอกจากนี้การวัดและประเมินผลจะช่วยให้สามารถให้คะแนนแก่นักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้องตามพัฒนาการหรือความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนได้อีกด้วย

ในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะก็เช่นเดียวกัน จำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลเพื่อสังเกตความก้าวหน้าของนักเรียนและเป็นการประเมินผลการสอนของครู ซึ่งควรกระทำเป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ ซึ่งสำเร็จ มณีเนตร (2526 : 139) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสามารถวัดได้ทั้งทางข้อเขียน (ทฤษฎี) และทางปฏิบัติ (ทักษะ) สิ่งที่จะทำการวัดและประเมินผลนั้นควรเน้นจุดประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. ความรู้ (Knowledge)
2. ทักษะ (Skills)
3. ทศนคติ และความซาบซึ้ง (Attitude and Appreciations)

โดยเฉพาะการวัดผลด้านทักษะหรือการปฏิบัติ เป็นการทดสอบเพื่อดูความสามารถในการเคลื่อนไหวตามทักษะที่กำหนดไว้ วิธีการวัดทักษะที่ดีที่สุดคือ การสังเกตในขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติอยู่ ซึ่งมีนักวิชาการทางด้านพลศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวความคิดและหลักการวัดและประเมินผลวิชากิจกรรมเข้าจังหวะไว้ดังนี้

สำเร็จ มณีเนตร (2526 : 140) ได้เสนอวิธีการวัดและประเมินผลของวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ควรครอบคลุมเนื้อหาสาระต่อไปนี้

1. ความถูกต้องของสแต็ปที่ใช้และการรักษาระยะขณะเต้น
2. ความสามารถในการเต้นให้เข้ากับจังหวะดนตรี
3. ความมั่นใจ เป็นสง่างาม มีชีวิตชีวา
4. ทรวดทรงและความสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย
5. ความสามารถในการนำและการตามที่ดี
6. ความถูกต้องของทิศทางในการเคลื่อนไหว (Floor Pattern)
7. มารยาทและการปฏิบัติตนที่แสดงออกในระหว่างเต้น ตลอดจนการช่วยเหลือ

ผู้อื่น

เกณฑ์การให้คะแนน อาจแบ่งเป็นอัตราส่วนดังนี้

ดีเลิศ เท่ากับ 5 คะแนน

ดีมาก เท่ากับ 4 คะแนน

ดี เท่ากับ 3 คะแนน

ใช้ได้ เท่ากับ 2 คะแนน

ยังต้องปรับปรุง เท่ากับ 1 คะแนน

วีริยา บุญชัย (2531 : 39 - 40) ได้กล่าวถึงการวัดผลทางด้านทักษะของวิชา กิจกรรมเข้าจังหวะไว้ว่า ครูควรจะวัดตั้งแต่เริ่มต้นของการสอน จนกระทั่งสิ้นสุดการสอน ครูสามารถรู้จักนักเรียนได้ทุกคน เมื่อกลุ่มนั้นมีจำนวนนักเรียนไม่มากนัก ครูควรรักษาการสังเกต และการบันทึกความก้าวหน้าของผู้เรียนตลอดเวลา ในการวัดทักษะควรครอบคลุมสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. รูปแบบ ท่าเริ่มต้น
2. จังหวะ
3. ความสวยงาม ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
4. การประสานงานที่ดี
5. ทิศทางการเคลื่อนไหว

การประเมินด้านทักษะส่วนมากจะใช้การประเมินแบบ (Subjective) โดยครู ใช้วิธีการประมาณค่า ทักษะหรือการปฏิบัติต่าง ๆ เท่าที่ทราบแบบทดสอบที่เป็นปรนัยยังไม่ปรากฏ เพราะฉะนั้นวิธีการใช้ก็โดยแบบประมาณค่าเท่านั้น ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะ ทราบว่าการประเมินผลมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในการประเมินผลนั้นควรระบุได้อย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ต้องการจะวัด เช่น ต้องการ วัดทักษะของชาติข (Schottische-Step) ควรจะระบุอย่างชัดเจนว่าจะประเมินเฉพาะ เพลงที่มีจังหวะชาติขอย่างเดียวหรือเพลงนั้นมีช่วงหนึ่งที่ใช้จังหวะชาติข เป็นต้น

ขั้นต่อไปที่ควรพิจารณาคือ เกณฑ์กับการประมาณค่าการแบ่งลำดับชั้นที่นิยมคือ +, /, - หรือ 3,2,1 ซึ่งหมายถึง

ผู้เรียนที่มีความสามารถในขั้นดี (+ หรือ 3) รู้รูปแบบและจังหวะของการเต้น ปฏิบัติได้อย่างมีทักษะและเป็นไปตามจังหวะดนตรี

ผู้เรียนที่มีความสามารถในขั้นปานกลาง (/ หรือ 2) เรียนรู้เกี่ยวกับเพลงได้เป็นอย่างดี เมื่อมีข้อผิดพลาดสามารถที่จะแก้ไขได้อย่างถูกต้อง มีความเพลิดเพลินพอสมควร

ผู้เรียนที่มีความสามารถในขั้นต่ำ (- หรือ 1) ขณะที่เต้นจากรูปแบบไม่ได้ ไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ การปฏิบัติไม่เป็นไปตามจังหวะดนตรี

เขาวลีต ภูมิภาค (2532 : 121) ได้กล่าวถึงการวัดผลทางด้านทักษะ ผู้สอนควรทำการวัดผลเป็นระยะ ๆ หลังจากการเรียนเรื่องต่าง ๆ ไปแล้ว จนกระทั่งสิ้นสุดการสอนโดยท่ารำได้ 2 วิธี ได้แก่

1. การสังเกตความก้าวหน้าของนักเรียนและบันทึกไว้ ทำให้สามารถทราบได้ว่าครูสอนได้ดีมากน้อยแค่ไหน นักเรียนรับได้เท่าไร เป็นต้น
2. การวัดผลในทางปฏิบัติ โดยนักเรียนปฏิบัติรำที่ดี เป็นการวัดผลที่ครอบคลุมถึงทักษะต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 การเคลื่อนไหวพื้นฐาน เช่น วิ่ง กระโดดเขย่ง กระโดดสลับเท้า เป็นต้น
 - 2.2 สเต็ปพื้นฐานต่าง ๆ เช่น โพลก้า (Polka) กระโดดเขย่ง (Hop) ซาติช (Schottische) เป็นต้น
 - 2.3 จังหวะ
 - 2.4 รูปแบบการเต้นรำ
 - 2.5 การจับคู่เต้นรำ
 - 2.6 ความถูกต้องและสวยงาม
 - 2.7 ทิศทางของการเคลื่อนไหว

สกอตต์ และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ. 2527 : 15 - 16 ; อ้างอิงมาจาก Scott and French. 1950 : 229 - 232) ได้กล่าวว่า การประมาณค่า (Ratings) เกือบจะเป็นวิธีเดียวที่ใช้วัดานเรื่องการเต้นรำและใช้ในการประเมินความสามารถในทักษะต่าง ๆ และแบบต่าง ๆ ของการเต้นรำ นักเรียนอาจจะได้รับการประเมินในเรื่องการ

ตอบสนองต่อจังหวะต่าง ๆ ในการแสดงการเคลื่อนไหวพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การกระโดด สลับเท้า (Skip) การกระโจน (Leap) การเคลื่อนไหวแบบสวิง (Swinging Movement) ในเรื่องการแสดงแบบของการเต้นรำ เช่น วอลซ์ (Waltz) ชาติช (Schottische) โพลกา (Polka) ฟอกซ์ทรอต (Fox trot) หรือว่าในเรื่อง การแสดงการเต้นรำทั้งหมด เช่น การเต้นรำพื้นเมือง (Folk-Dance) การเต้นรำแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Dance) การประเมิณกลุ่มเล็ก ๆ ท้าได้ง่ายกว่า แต่เพื่อที่จะให้คนรู้สึกอายน้อยลง อาจจะให้คนหลายคนเต้นรำอยู่ด้วยในขณะที่มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังถูกตัดสินอยู่ มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scales) เกี่ยวกับทักษะการเต้นรำ อาจจะเป็นดังต่อไปนี้

5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้เต้นรำมีจังหวะที่แม่นยำและมีทักษะที่คล่องแคล่วในขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง รูปร่างแบบของการเต้นรำ ตำแหน่ง ทิศทางและรู้ลำดับขั้นตอนของการเต้นรำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและความสนุกสนาน ตลอดจนแสดงออกถึงความมีน้ำใจในการเต้นรำ

4 คะแนน เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงออกในเรื่องของแบบ จังหวะและลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังขาดความมั่นใจและความเป็นธรรมชาติ

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงการเต้นรำได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบ้างเล็กน้อย ซึ่งเขาสามารถจะแก้ไขได้เองหรือโดยการเตือนหรือชี้แนะจากผู้เต้นรำคนอื่น ๆ และผู้เต้นรำก็รู้เรื่องของการเต้นรำดีพอที่จะสนุกสนานไปกับการเต้นรำนั้น ๆ

2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้เต้นรำสามารถแสดงขั้นตอนพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง และสามารถเต้นรำได้ดีพอสมควร โดยการนำของผู้เต้นรำหรือผู้เต้นรำอื่น ๆ ในเรื่องของจังหวะเขายังผิดพลาดบ้างในบางครั้งบางคราว ไม่สามารถปรับตัวได้ในทันที อาจจะสนุกสนานกับการเต้นรำหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าผู้เต้นรำรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เขาทำลงไปหรือไม่

1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้เต้นรำยังแสดงการเต้นรำได้ไม่ดี เกือบจะต้องขึ้นอยู่กับผู้อื่นตลอดเวลา ต้องคอยเตือนหรือชี้แนะ เรื่องการลำดับจังหวะก็ยังไม่แม่นยำ และเห็นได้ชัดว่าเขาไม่รู้ตัวเลขว่าจังหวะของดนตรีนั้นไม่แม่นยำ

แอสตัน (Johnson and Nelson. 1986 : 329 - 331 ; อ้างอิงมาจาก Ashton. 1953 : 253 - 260) ได้สร้างแบบทดสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับจังหวะ (Ashton Practical Rhythm Test) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความสามารถในการเคลื่อนไหวตามจังหวะจากเทปบันทึกเสียงในทักษะของการเดิน (Walking) การวิ่ง (Running) การกระโดดสลับเท้า (Skipping) ฯลฯ ได้กำหนดการให้คะแนนเป็นลักษณะการประมาณค่าไว้ดังนี้

0 คะแนน หมายถึง ไม่มีการตอบสนองหรือทำไม่ถูกเลย ถูกเฉพาะการเคาะจังหวะและขั้นตอนผิด ตัดสินใจทำไม่ถูก

1 คะแนน หมายถึง ก้าวเท้าถูก แต่จังหวะไม่ถูก (ไม่สามารถจับจังหวะใหม่ได้) เคลื่อนไหวถูกเท่านั้นโดยการดูนักเรียนคนอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กัน สามารถทำได้เพียง 2-3 ครั้งเท่านั้น เปลี่ยนทิศทางยาก

2 คะแนน หมายถึง การก้าวเท้าและรูปแบบของจังหวะถูกต้อง ปฏิบัติตอบสนองช้า การเคลื่อนไหวไม่แน่นอน บางครั้งมีการเคาะจังหวะผิด การเคลื่อนไหวค่อนข้างหนัก เกร็ง การเคลื่อนไหวได้ในช่วงสั้น ๆ เคลื่อนไหวด้วยแรง กลไก ไม่มีรูปแบบ

3 คะแนน หมายถึง สามารถก้าวเท้าได้ถูกต้องมากขึ้น รวมทั้งการเคาะจังหวะและการเน้น แต่ขาดการกลับเข้ามาสู่สภาพปกติ มีความสามารถในการเคลื่อนไหวได้ดีตลอด มีหลายทิศทางและยังคงรักษารูปแบบของการเคลื่อนไหวได้แต่ไม่มีชีวิตชีวา

4 คะแนน หมายถึง สามารถก้าวเท้า การให้จังหวะ และการเน้นได้ถูกต้องมากขึ้น สามารถเคลื่อนไหวได้หลายทิศทาง มีความเชื่อมั่นในการเคลื่อนไหว กลมกลืน มีการผ่อนคลาย ไม่เกร็งและเครียด

นอกจากนั้น สุมาลี เพชรศิริ (2527 : 64) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ได้กำหนดลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่าในเรื่องของความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเดินรำ (Basic Dance-Step) เช่น การทำสองก้าว (Two-Step) โพลก้า (Polka) วอลซ์ (Waltz) ฯลฯ ให้ถูกต้องเข้าจังหวะดนตรีเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ผู้เดินราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเดินรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรี ได้อย่างสวยงาม

4 คะแนน หมายถึง ผู้เดินราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเดินรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรี แต่ขาดความสวยงาม

3 คะแนน หมายถึง ผู้เดินราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเดินรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรี แต่อาจผิดพลาดบ้าง

2 คะแนน หมายถึง ผู้เดินราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเดินรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรี แต่ต้องได้รับความแนะนำจากคนอื่น

1 คะแนน หมายถึง ผู้เดินราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเดินรูปแบบต่าง ๆ ได้ไม่เข้าจังหวะดนตรี จะต้องขึ้นอยู่กับผู้อื่นตลอดเวลา

ดังนั้น เครื่องมือที่นำไปใช้ในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ผู้สอนควรได้พิจารณาเลือกใช้แบบใดแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบที่ถูกต้องเหมาะสมกับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด โดยเฉพาะการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าทางด้านทักษะ ซึ่งเป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ (Performance test) ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ผู้สอนต้องการทราบ เพื่อที่จะได้สำรวจความสามารถและความสัมพันธ์ผลทางการเรียนการสอน ฮอปกินส์ และแอนท์ส (Hopkins and Antes. 1979 : 165) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบภาคปฏิบัติว่า หมายถึง การวัดความก้าวหน้าทางทักษะ การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บจากความสามารถอย่างแท้จริง และกระบวนการใช้ในปัจจุบันเป็นการนำหลักสำคัญและความรู้ทางการปฏิบัติมาใช้ สิ่งสำคัญของแบบทดสอบภาคปฏิบัติคือ เหมาะสมกับการวัดที่มีการประยุกต์และใช้การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

เพื่อให้กระบวนการทดสอบ การวัดและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเป็นกระบวนการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริงมากที่สุด องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จะนำมาพิจารณาคือแบบทดสอบภาคปฏิบัติที่จะนำมาใช้ควรมีหลักการเลือก ซึ่งบาร์โรว์ และแมกกี (Barrow and McGee. 1976 : 11 - 18) ได้ให้หลักเกณฑ์สำคัญในการเลือกชนิดของแบบทดสอบว่า

1. เพื่อจะบอกถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยสามารถที่จะวัด กระบวนการเรียนของนักเรียนได้
2. เพื่อสามารถประเมินผล การจัดระดับความสามารถสำหรับการพิจารณา การเลื่อนชั้นของนักเรียนได้
3. ต้องเลือกข้อสอบที่มีวิธีดำเนินการแน่ชัดตามลำดับความสามารถ อายุ ความ ยากง่าย ค่าสิ่งที่แน่นอน เหมาะสมกับจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ ทั้งเวลา สถานที่ และ เครื่องมืออำนวยความสะดวก
4. เป็นแบบทดสอบที่มีความเป็นมาตรฐาน คือ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น มีความเป็นปรนัย ให้ผลประโยชน์คุ้มค่าและมีเกณฑ์คะแนนที่เหมาะสม

จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson. 1986 : 59) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัด
2. มีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง แบบทดสอบนั้น มีความแม่นยำในการวัด โดยผู้รับการทดสอบเมื่อทดสอบหลาย ๆ ครั้ง ก็จะได้ผลเช่นเดิม
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง แบบทดสอบมีมาตรฐานในการ ดำเนินงานและการให้คะแนน แม้ผู้วัดหลายคนก็ให้คำตอบหรือคะแนนเท่าเดิม
4. มีเกณฑ์ปกติ (Norms) เพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรเฉพาะกลุ่ม

ในขณะเดียวกัน จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson. 1986 : 63 - 66) ได้กล่าวไว้ว่า นอกจากแบบทดสอบจะต้องมีความเที่ยงตรง มีความเชื่อถือได้ ความเป็น ปรนัย และมีเกณฑ์ปกติแล้ว ควรนำเนื้อหาสาระอื่น ๆ มาร่วมพิจารณาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก และประเมินแบบทดสอบก่อนทำการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบมีสะดวกต่อการจัดการและดำเนินการสอน เช่น ในเรื่องของ เวลา อุปกรณ์ สถานที่ จำนวนผู้ทดสอบ สภาพผู้ทดสอบ และวิธีการดำเนินการ ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อนเกินไป

2. แบบทดสอบนั้นควรรู้ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีราคาไม่แพง เน้นถึงหลักของการประหยัด
3. แบบทดสอบสามารถดำเนินการทดสอบได้โดยไม่ต้องใช้เวลามากเกินไป
4. สามารถใช้แบบทดสอบนั้นเป็นแบบฝึกทักษะในระหว่างการเรียนได้
5. หากแบบทดสอบนั้นจำเป็นต้องใช้ผู้ทดสอบหลายคน ควรต้องมีการวางแผนและฝึกปฏิบัติ
6. การทดสอบสามารถกระทำได้ง่าย และมีวิธีการให้คะแนนที่มีความเป็นปรนัยมากที่สุด
7. แบบทดสอบ ควรมีลักษณะท้าทาย กระตุ้นให้เกิดความพยายามทราบถึงความก้าวหน้า และทัศนคติที่ดี

ดังนั้นในการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติที่ดี โดยเฉพาะแบบทดสอบภาคปฏิบัติทางด้านกีฬา ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรจะทราบว่กีฬาหรือกิจกรรมนั้น ประกอบด้วยทักษะหรือคุณลักษณะที่สำคัญอะไรบ้าง และแต่ละทักษะหรือคุณลักษณะนั้นจะใช้แบบทดสอบอะไรวัด ซึ่งจะได้ผลตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่วางไว้ วิธีการวัด การเก็บข้อมูล จะมีขั้นตอนและวิธีการอย่างไร นำมาประยุกต์ใช้เพื่อที่จะทำให้แบบทดสอบภาคปฏิบัติเป็นแบบทดสอบที่ดี มีคุณภาพต่อไป

แบบประเมินค่า

แบบประเมินค่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวัดสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาได้เป็นตัวเลขโดยตรง เป็นการวัดและประเมินผลในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) วิบูลย์ วิชาลาภรณ์ (2530 : 194) ได้กล่าวไว้ว่า มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อประเมินค่าคุณภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งในการวัดผลทางการศึกษามักใช้เพื่อประเมินคุณภาพพฤติกรรมของนักเรียน เช่น การพูด การร้อง การเล่นดนตรี ทักษะในการปฏิบัติงาน หรือทักษะในการเล่นกีฬา เป็นต้น ในการตัดสินประเมินค่าพฤติกรรมนักเรียนนั้นมักจะประเมินทันทีเมื่อพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้น แต่การประเมินค่าของผลงานนักเรียน

อาจประเมินเมื่องานเสร็จหรือหลังจากนั้นก็ได้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมาตราส่วนประมาณค่าจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่

1. รายการของคุณสมบัติหรือคุณภาพที่ประเมิน
2. มาตราส่วนบางอย่างที่ชี้ว่าหรือจะแสดงว่าคุณสมบัตินั้น ๆ มีมากน้อยในระดับใด ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536 : 143 - 145) ได้แบ่งแบบประมาณค่าไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. แบบบรรยาย (Descriptive Rating Scale) เป็นมาตราของการจัดอันดับในแต่ละระดับ ในรูปของการบรรยายทางภาษา แต่ละขั้นตอนต้องเขียนคำบรรยายไว้ด้วย ตามปกติจะแบ่งออกเป็น 3-7 ชั้น เมื่อเลือกชั้นหนึ่งชั้นใดแล้วต้องทำบันทึกลงไปบนชั้นที่เลือก โดยทำเครื่องหมายไว้ เครื่องมือแบบนี้ไว้จัดอันดับพฤติกรรมเด็ก อาจจะใช้สร้างไว้วัดในเรื่องความรับผิดชอบ ความเชื่อถือ ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ เป็นต้น

2. แบบตัวเลข (Numerical Rating Scale) สร้างขึ้นโดยใช้รหัสตัวเลขวัดลักษณะต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล รหัสตัวเลขจัดขึ้นแทนคำบรรยาย เช่น ใช้ 1 หรือ 0 แทนสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเลย 2 นาน ๆ ถึงจะเกิดขึ้นสักครั้ง 3 เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว 4 เกิดขึ้นบ่อย ๆ 5 เกิดขึ้นเป็นประจำ นอกจากนี้อาจอยู่ในรูปการถามความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแปลงตัวหนังสือเป็นตัวเลข เช่น ชอบมากที่สุดคือ 5 ชอบคือ 4 ปานกลางคือ 3 ไม่ชอบคือ 2 ไม่ชอบที่สุดคือ 1

3. แบบกราฟ (Graphic Rating Scale) เป็นการวัดคุณภาพในแนวเส้นตรง จะอยู่ในรูปแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้ แต่ที่นิยมคือ ในแนวนอน เวลาจัดอันดับก็ให้ทำเครื่องหมายลงบนเส้นตรงนั้น

4. แบบเปรียบเทียบ (Comparative Rating Scale) การประเมินในลักษณะนี้จะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำสิ่งที่จะวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ว่าแตกต่างจากเกณฑ์มากน้อยเพียงใด เช่น วัดการคัดลายมือของนักเรียน ครูจะมีเกณฑ์การคัดลายมืออยู่แล้ว แล้วเอาผลงานการคัดลายมือของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ถ้าใครคัดลายมือแตกต่างจากเกณฑ์นี้ น้อยก็ได้คะแนนมาก และถ้าแตกต่างจากเกณฑ์นี้มากก็ได้คะแนนน้อย

5. การจัดอันดับ (Ranking) การประเมินคุณภาพประเภทนี้เป็นการนำเอาคุณลักษณะ สิ่งที่จะจัดอันดับนี้มาเปรียบเทียบกันก่อนโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มดี ปานกลาง และเลว จากนั้นนำแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบและเรียงอันดับกันใหม่ แล้วจึงนำอันดับของแต่ละกลุ่มมา เรียงเชื่อมต่อกัน

สก๊อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ. 2527 : 15 - 16 ; อ้างอิงมาจาก Scott and French. 1950 : 229 - 232) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมินตามธรรมชาติของ เนื้อหาหรือคุณลักษณะ ของกิจกรรมนั้น
2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประเมินค่า
3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. รวบรวมที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่ากัน
5. ใบบันทึกการประเมินต้องเตรียมมาใ้แก่การประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกผู้ที่จะทำการประเมินค่า

นอกจากนี้ ฮอปกินส์ และแอนท์ส (Hopkins and Antes. 1979 : 175) ได้เสนอแนะสำหรับการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการใช้ช่วงคะแนน 2-3 ระดับ เนื่องจากจะได้ผลของการวัดที่หยาบและไม่ควรมากกว่า 5 ระดับ เพราะจะทำให้เห็นข้อแตกต่างของคะแนนแต่ละระดับได้ยาก และเป็นการสิ้นเปลืองเวลาในการสังเกต
2. ระบุความหมายของแต่ละระดับบนมาตราส่วน และทำเครื่องหมายระหว่างคะแนนที่ต้องการจะตีความหมาย
3. เลือกใช้ข้อความที่ผู้สังเกตสามารถเข้าใจได้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด เช่นเดียวกับวีริยา บุญชัย (2529 : 328) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบประมาณค่าว่า สามารถปรับปรุงให้มีคุณภาพได้หากมีการวางแผนและการดำเนินการที่ดี โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - ขั้นแรก พิจารณาทักษะที่ต้องการวัด และกำหนดคะแนน ในแต่ละช่วงไว้ให้ชัดเจน
 - ขั้นที่สอง กำหนดมาตรฐานในการให้คะแนน

ขั้นที่สาม กำหนดวิธีการบันทึกคะแนน เพื่อให้การประเมินผลมีความเที่ยงตรงและ เชื่อถือได้มากที่สุด

การใช้การประมาณค่าในการวัดและการประเมินผลนั้น ผู้สอนสามารถปรับปรุงความ เที่ยงตรงและความเชื่อถือได้โดยการเพิ่มจำนวนผู้ประเมินค่าหรือกระทำการทดสอบซ้ำหลาย ๆ ครั้ง มีเวลาพอสมควร มีการวางแผนที่ดี และถ้ามีโอกาสควรปรับปรุงเกณฑ์การประเมินค่าของ ตนเองอยู่เสมอ

กิจกรรมเข้าจังหวะ

สำเร็จ มณีเนตร (2515 : 1 - 3) ได้กล่าวว่า กิจกรรมเข้าจังหวะเป็น กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน ซึ่งได้เริ่มขึ้นครั้งแรกในทวีปยุโรป โดยเฉพาะ อย่างยิ่งประเทศเยอรมันและประเทศอังกฤษ ประชาชนของประเทศทั้งสองเชื่อว่า การพัฒนา ทักษะทางกลไกนั้นต้องอาศัยประสบการณ์เกี่ยวกับ "แบบของการเคลื่อนไหว" (Movement Patterns) ประเทศเยอรมันมีคตินิยมในโปรแกรมกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้ทักษะทางกาย เฉพาะอย่าง เช่น วอลซ์ (Waltz) โพลกา (Polka) และชาติช (Schottische) ประเทศอังกฤษเป็นประเทศผู้นำในวิชาการเคลื่อนไหว เน้นในคตินิยมเกี่ยวกับเวลา (Time) เนื้อที่ (Space) แรงและการเคลื่อนที่ (Force and flow) เช่น การรำคาบ การเต้นรำ ชาวชนบท เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างระบบของทั้งสองประเทศนี้แล้ว ระบบของประเทศ อังกฤษจะมีแนวคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มากกว่า แต่จะมองในแง่ใดก็ตามจุดมุ่งหมาย พื้นฐานก็เพื่อที่จะให้บุคคลได้รู้จักกับตนเองได้ดีขึ้นนั่นเอง การเคลื่อนไหวเริ่มต้นตั้งแต่เด็กแรก เกิดจะเคลื่อนไหวเพื่อการค้นพบสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ การเคลื่อนไหวของเด็กแต่ละครั้งเป็นการ สะสมทักษะพื้นฐาน สามารถนำไปใช้ในชีวิตต่อไป ดังนั้นกิจกรรมเข้าจังหวะจึงเป็นหัวใจเบื้องต้นของการเรียนรู้ (Learning) ทักษะทางกลไก (Motor Skill) ซึ่งเป็นการเตรียมตัวที่จะก้าวไปสู่ความพร้อม (Readiness) ในด้านต่าง ๆ โดยอาศัยประสบการณ์การเคลื่อนไหว เป็นสื่อกลาง

นักพลศึกษาและนันทนาการ ได้กล่าวถึงความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ดังนี้
เดเยอร์ และเพนกราซี (Dauer and Pangrazi. 1990 : 297) ได้กล่าวถึง
กิจกรรมเข้าจังหวะว่าเป็นการเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะ

สำเร็จ มณีเนตร (2515 : 2) ได้กล่าวว่า กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรม
พื้นฐานที่จะนำไปสู่วิชาการพลศึกษา

พอง เกิดแก้ว (2520 : 94) ได้กล่าวถึงกิจกรรมเข้าจังหวะว่าเป็นการ
เคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้จังหวะเข้ามาประกอบและร่างกายมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อจังหวะ
นั้นอย่างถูกต้อง

วาสนา คุณากสิสิทธิ์ (2524 : 3) ได้กล่าวถึงกิจกรรมเข้าจังหวะว่า หมายถึง
กิจกรรมที่ร่างกายและจิตใจมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อดนตรีและจังหวะ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2532 : 1) ได้กล่าวถึงกิจกรรมเข้าจังหวะว่า หมายถึง
กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามจังหวะต่าง ๆ โดยให้มีความกลมกลืนหรือ
ความรู้สึกร่วมกับการเคลื่อนไหวนั้น ๆ

สรุปได้ว่า กิจกรรมเข้าจังหวะ (Rhythmic Activity) หมายถึง กิจกรรม
การเคลื่อนไหวของร่างกายที่มีความสัมพันธ์กับจังหวะที่นำมาใช้ประกอบการเคลื่อนไหว
ดังกล่าว ซึ่งอาจเป็นการเคลื่อนไหวอย่างอิสระหรือการเคลื่อนไหวตามรูปแบบที่กำหนด
และจิตใจมีปฏิกิริยาสนองตอบต่อดนตรีและจังหวะด้วย จะเห็นได้ว่าปัจจุบันกิจกรรมเข้า
จังหวะ (Rhythmic Activity) มักเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของการ
บริหารร่างกายประกอบดนตรี การเต้นแอโรบิค การเต้นแร็ป (Rap Dance) การเต้นรำ
พื้นเมือง (Folk Dance) โหมดอร์นแดนซ์ (Modern Dance) หรือการลีลาศ (Social
Dance) ส่วนแต่เป็นกิจกรรมเข้าจังหวะทั้งสิ้น ซึ่งลักษณะกิจกรรมการเคลื่อนไหวจะต้องมี
ความสัมพันธ์กับจังหวะ อาจเป็นการเคลื่อนไหวอย่างอิสระหรือตามรูปแบบที่กำหนดไว้ก็ได้

นอกจากนี้ เชาวลิต ภูมิภาค (2532 : 8 - 9) ได้กล่าวถึง ความมุ่งหมายของ
กิจกรรมเข้าจังหวะไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ร่างกายได้เคลื่อนไหวมากที่สุด และมีการพัฒนาอวัยวะในทุกส่วน
2. เพื่อให้ร่างกายมีการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำเอาการเคลื่อนไหวเบื้องต้นไปใช้ในกิจกรรมสันทนากการและกิจกรรมอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันได้
3. เพื่อให้มีความรู้ในเรื่องจังหวะและกิจกรรมประกอบ คือ มีความรู้ในการฟังการเคลื่อนไหวตามท่วงทำนองและจังหวะ มีความรู้ในหลักการเต้นรำ ตำแหน่งทิศทางต่าง ๆ ของการเต้นรำ รวมทั้งท่าทางลักษณะการเป็นผู้นำ และผู้ตามในการเต้นรำที่ดี
4. เพื่อให้มีความสามารถกล้าที่จะแสดงออกโดยมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมทั้งมีการพัฒนาและปรับตัวทางด้านสังคมในการเข้ากับผู้อื่นได้อย่างดี
5. เพื่อให้มีความซาบซึ้งและมีสุนทรียภาพในการเคลื่อนไหวและเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละท้องถิ่น ตลอดจนของต่างประเทศ

พิชิต ภูมิจันทร์ และธงชัย มาศสุพงษ์ (2531 : 1 - 2) ได้แบ่งรูปแบบของกิจกรรมเข้าจังหวะออกเป็น 8 กิจกรรมใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวเบื้องต้น (Basic Movement)
2. การเล่นเลียนแบบ (Immitative)
3. การเล่นเกมเพลง (Singing Games)
4. การเคลื่อนไหวตามบทเพลง (Motion Song)
5. การเล่นเกมคิดสร้างสรรค์ (Creative Rhythms)
6. การเล่นเป็นนิยาย (Story Play)
7. การละเล่นพื้นเมืองของไทย (Thai Folkdances)
8. การเต้นพื้นเมืองนานาชาติและการลีลาศ (International Folkdances and Social Dances)

จะเห็นว่ากิจกรรมเข้าจังหวะมีรูปแบบอย่างกว้างขวาง ในการเรียนการสอน จะต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ ซาบซึ้ง เคลื่อนไหวเข้ากับจังหวะดนตรีได้อย่างสวยงาม และมีอารมณ์คล้อยตามไปกับความไพเราะนุ่มนวลของดนตรี อย่างไรก็ตามการรู้ด้านกิจกรรมเข้าจังหวะ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับทักษะ

พื้นฐานในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายโดยประสาทและกล้ามเนื้อให้ทำงานสัมพันธ์กัน อันจะมีผลพัฒนาให้บุคคลสามารถศึกษาทักษะการเคลื่อนไหวในรูปแบบที่ยากขึ้น โดยเริ่มต้นจากการเคลื่อนไหวทักษะเบื้องต้นก่อน เพื่อให้ร่างกายสามารถบังคับการทำงานส่วนต่าง ๆ ได้อย่างดี ดังที่ สำเร็จ มณีเนตร (2515 : 3 - 5) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะให้แก่เด็กนั้น ครูจะต้องสร้างประสบการณ์ให้เด็กมีทักษะในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เริ่มจากการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (Basic Movement) ให้เด็กสามารถบังคับการทำงานของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ได้เสียก่อน แล้วจึงพัฒนาบทเรียนให้สูงขึ้นไปสู่กิจกรรมประเภทอื่นต่อไป และได้แบ่งทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (Basic Movement) ออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

ก. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ (Non-Locomotor Movement) ได้แก่ การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่ออยู่ ณ จุดใดจุดหนึ่ง ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายจะไม่เคลื่อนที่ออกจากจุดนั้นเลย เช่น การก้ม การเหวี่ยง การเหยียด การบิด การดึง การผลัก เป็นต้น

ข. การเคลื่อนไหวที่เคลื่อนที่ (Locomotor Movement) หมายถึง การเคลื่อนที่ ต้องเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ได้แก่ การเดิน การวิ่ง การกระโดด การกระโดดเขย่ง การสไลด์ การกระโจน การควมม้า เป็นต้น

พิชิต ภูมิจันทร์ และธงชัย มาศสุพงษ์ (2531 : 11) กล่าวไว้ว่า ในการฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะให้ได้ผลดีนั้นจะต้องมีทักษะในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นก่อนเสมอ จึงจะประสบความสำเร็จผล ซึ่งได้แบ่งการเคลื่อนไหวเบื้องต้นออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ (Non-Locomotor Movement) ได้แก่ การเคลื่อนไหวส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายหรือหลาย ๆ ส่วนพร้อมกันให้เข้ากับจังหวะดนตรี โดยร่างกายไม่เคลื่อนห่างจากจุดเดิม ได้แก่ การกระดิกเท้า ก้ม เงย เหวี่ยง เหยียด บิด ดึง ดัน ผลัก ตบมือ งอเข่า เป็นต้น

2. การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotor Movement) หมายถึง การเคลื่อนไหวที่มีระยะทางเกิดขึ้นโดยเน้นที่เท้า เคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

ก. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (Basic Movement)

- 1) เดิน (Walk)
- 2) วิ่ง (Run)
- 3) กระโดด (Jump)
- 4) กระโจน (Leap)
- 5) กระโดดเขย่ง (Hop)
- 6) สไลด์ (Slide)
- 7) ควมม้า (Gallop)
- 8) สคิป (Skip)

ข. ลักษณะเบื้องต้นของการเต้นรำ (Basic Skill of Dance)

- 1) เดินสับเท้า (Shuffle)
- 2) สอง-ก้าว (Two-Step)
- 3) โพลก้า (Polka)
- 4) ชาติช (Schottische)
- 5) วอลซ์ (Waltz)
- 6) มาร์เชอร์ก้า (Mezurka)

ค. ทักษะเบื้องต้นของการหมุน (Basic Skill of Pivot)

- 1) หมุนทวนเข็มนาฬิกา (Counter-Clockwise)
- 2) หมุนตามเข็มนาฬิกา (Clockwise)

จะเห็นได้ว่าการเคลื่อนไหวเบื้องต้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ ซึ่ง สำเร็จ มณีเนตร (2523 : 26 - 27) ยังได้กล่าวถึงการเคลื่อนที่ที่เป็นมูลฐานของการเต้นรำว่าประกอบด้วยวิธีง่าย ๆ 8 อย่างด้วยกันคือ

1. การเดิน (Walking) คือ การถ่ายน้ำหนักตัวจากเท้าข้างหนึ่งไปยังอีกข้างหนึ่ง ขณะที่ก้าวเท้าออกไปเพื่อถ่ายน้ำหนักตัวนั้น เท้าอีกข้างหนึ่งจะสัมผัสพื้นอยู่เสมอ น้ำหนักจะถ่ายออกจากสันเท้าไปยังปลายเท้า

2. การวิ่ง (Running) ใช้วิธีเดียวเช่นเดียวกับการเดินแต่ขาจังหวะเร็วกว่า แต่ในระหว่างการถ่ายน้ำหนักตัวนั้นจะมีในขณะที่เท้าทั้งสองไม่สัมผัสพื้นเลย
3. การกระโดดเขย่ง (Hopping) คือ การสปริงตัวด้วยเท้าข้างเดียวหรือทั้งสองเท้าขึ้นพ้นจากพื้น แล้วกลับลงสู่พื้นด้วยเท้าเพียงข้างเดียว การกระโดดเขย่งด้วยเท้าซ้าย เท้าซ้ายจะต้องลงสู่พื้นด้วยเท้าซ้าย (เท้าขวาก็ลงด้วยเท้าขวา)
4. การกระโดด (Jumping) หมายถึง การสปริงตัวขึ้นพ้นจากพื้นด้วยเท้าข้างเดียวหรือทั้งสองเท้า แล้วกลับลงสู่พื้นด้วยเท้าทั้งสองในเวลาเดียวกัน
5. การกระโจน (Leaping) คือ การถีบตัวขึ้นจากพื้นด้วยเท้าข้างหนึ่งลอยตัวขึ้นไปในอากาศ แล้วลงสู่พื้นด้วยเท้าอีกข้างหนึ่ง การกระโจนจะสูงกว่าการกระโดด ลงสู่พื้นด้วยปลายเท้าและงอเข่าเพื่อรับน้ำหนัก
6. กระโดดสลับเท้า (Skipping) คือ การสปริงตัวขึ้นจากพื้นด้วยการก้าวเท้าขึ้นไปในอากาศและลงสู่พื้นด้วยเท้าเดิม แบบของการกระโดดสลับเท้าประกอบด้วย การก้าวและการกระโดดเขย่ง
7. กระโดดควมม้า (Galloping) แบบของการเคลื่อนที่ประกอบด้วย การก้าวและการกระโจน สปริงตัวด้วยการก้าวขึ้นไปในอากาศกลับลงสู่พื้นในท่ากระโจนและขีดเท้าอีกข้างหนึ่งเข้าไปหาโดยเร็ว
8. การลื่นไถล (Sliding) คือ การก้าวเท้าหนึ่งออกไปแล้วขีดเท้าอีกข้างหนึ่งเข้าไปวางแทนที่เท้าแรกที่ก้าวออกไปโดยเร็ว ในขณะที่เดียวกันก็เปลี่ยนน้ำหนักตัวมายังเท้าที่ลากมาขีดนั้น แบบของการเคลื่อนที่ประกอบด้วย การก้าวและการขีดเท้า

ขณะเดียวกัน สำเร็จ มณีเนตร (2523 : 27 - 28) ได้กล่าวถึง สเต็ปพื้นฐานของการเต้นรำ (Basic Dance Steps) ว่าเป็นการรวมเอาการเคลื่อนไหวที่เคลื่อนที่เข้าด้วยกัน จะเป็นการรวมอย่างเดี่ยวเข้าด้วยกันหรือจะเอาการเคลื่อนไหวที่เคลื่อนที่อย่างหนึ่งไปรวมกับอีกอย่างหนึ่งก็ได้ สเต็ปที่เข้าส่วนใหญ่นี้ได้แก่

1. สอง-ก้าว (Two-Step) ประกอบด้วย การก้าวเท้าไปข้างหรือข้างหน้าด้วยเท้าข้างหนึ่ง แล้วขีดเท้าอีกข้างหนึ่งเข้าไปหาเท้าแรก ถ่ายน้ำหนักตัวมาบนเท้าที่ก้าวเข้ามาขีดแล้ว

ก้าวเท้าแรกออกไปอีกครั้งหนึ่ง แบบของจังหวะคือ เร็ว-เร็ว-ช้า (ซ้าย-ชิด-ซ้าย, ขวา-ชิด-ขวา)

2. โพลกา (Polka) ประกอบไปด้วยการก้าว 3 ก้าวและการกระโดดเขย่งแต่ละก้าวจะใช้ความเร็วไม่เท่ากัน ก้าวที่ 3 จะช้ากว่าก้าวที่ 1 และ 2 แบบของโพลกาคือ กระโดดเขย่ง-ก้าว-ชิด-ก้าว หรือสลับของสอง-ก้าวบวกกับกระโดดเขย่งเข้าไปอีกสลับหนึ่ง

3. ชาติช (Schottische) ประกอบไปด้วยการก้าวเท้า 3 ก้าวและกระโดดเขย่งแต่ละก้าวใช้ความเร็วเท่ากัน คือ ก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง การกระโดดเขย่งจะใช้เท้าก้าวที่ 3 ของการก้าว (ซ้าย-ขวา-ซ้าย-ซ้ายกระโดดเขย่ง)

4. วอลซ์ (Waltz) ประกอบด้วยการก้าว 3 ก้าว เอาเท้าไปชิดในจังหวะที่ 3 แต่ละก้าวใช้ความเร็วเท่ากันหมด ก้าวที่ 1 สามารถก้าวไปทางข้างหรือก้าวไปข้างหน้า ข้างหลัง ก้าวที่ 2 ก้าวไปทางข้างหรือก้าวเฉียงไปข้างหน้าหรือข้างหลัง ก้าวที่ 3 เป็นก้าวที่ต้องก้าวไปชิดอีกเท้าข้างหนึ่ง แบบของวอลซ์ คือ ก้าวหน้า-ก้าวข้าง-ก้าวชิด

5. มาเซอร์กา (Mazurka) ประกอบด้วยการก้าว 3 ก้าว เป็นการเปลี่ยนน้ำหนักตัวจากเท้าหนึ่งไปยังอีกเท้าหนึ่งอย่างรวดเร็ว อาจจะเคลื่อนที่ไปได้ในทิศทางข้างหน้า ข้างหลังหรือทางข้างก็ได้ แบบของมาเซอร์กา คือ ก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้ายหรือเฉียงไปข้างหน้า (นับ 1) ก้าวเท้าขวาไปชิดเท้าซ้าย พร้อมกับเตะเท้าขวาไปข้างหน้าเฉียงไปทางซ้าย (นับ 2) กระโดดเขย่งด้วยเท้าขวา ในขณะที่เดียวกันก็เอาเท้าซ้ายมาไขว้หน้าเท้าขวา (นับ 3) แต่ละก้าวใช้ความเร็วเท่ากัน เว้นแต่ก้าวที่ 2 เป็นก้าวที่ได้รับจังหวะเน้น (Accent)

วิริยา บุญชัย (2531 : 36) ได้กล่าวไว้ว่า จังหวะที่ควรสอนในระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ วอลซ์ (Waltz) ชาติช (Schottische) โพลกา (Polka) สอง-ก้าว (Two-Step) ส่วนจังหวะมาเซอร์กา (Mazurka) ยังยากเกินไป

ในการสอนนั้น ครูจะต้องสอนให้เด็กมีประสบการณ์พื้นฐานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (Basic Movement) และประสบการณ์ทางดนตรี ให้เด็กรู้จักฟังดนตรีและสามารถเคลื่อนไหวตามให้เข้ากับจังหวะดนตรีได้พร้อม ๆ กันด้วย เครื่องให้จังหวะต่าง ๆ เช่น กลอง ฉิ่ง กรับ ไม้เคาะจังหวะ เปียโนหรืออื่น ๆ ที่ครูสามารถหาได้เป็นสิ่งที่ช่วยประหย่อนน้ำหนักการสอนของครูได้เป็นอย่างดี สิ่งสำคัญที่ครูควรคำนึงถึง ได้แก่

1. เด็กมีวิธีการแห่งการเคลื่อนไหวในแบบของตนเอง
2. เด็กต้องการได้รับโอกาสในการสร้างประสบการณ์แห่งการเคลื่อนไหว
3. เด็กมีความต้องการที่จะเรียนรู้ถึงวิธีการที่จะบังคับการทำงานของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
4. เด็กที่มีปัญหาในเรื่องของการทำงานให้ประสานกันระหว่างระบบประสาทกับกล้ามเนื้อ
5. การพัฒนาทักษะทางกลไกจะเป็นไปตามลำดับขั้นตามวัยของเด็ก (สำเร็จ มณีเนตร. 2515 : 4 - 5)

ในขณะที่เดียวกันในการเคลื่อนไหวนั้น ใหญ่ลย์ พุ่มมะเตือ (2536 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า ควรมีองค์ประกอบต่อไปนี้

1. เนื้อที่ (Space) หมายถึง บริเวณที่ร่างกายจะใช้เพื่อการเคลื่อนไหว อาจจะต้องใช้เนื้อที่แคบ กว้าง สูง เป็นต้น
2. คุณภาพ (Quality) หมายถึง การเคลื่อนไหวนั้นจะเป็นไปได้ในลักษณะใด เช่น นิ่มนวล แรงและหนัก เรียบและแน่น หรือสั้น เป็นต้น
3. ปริมาณ (Quantity) หมายถึง จำนวนหรือปริมาณของการเคลื่อนไหวมากน้อยเพียงใด สั้น ยาว นานาหรือสลับกันไป
4. ทิศทาง (Direction) หมายถึง ทิศทางที่ร่างกายจะเคลื่อนไหวไปได้มีทางใดบ้าง ซ้ำงหน้า ซ้ำงหลัง ทางซ้าย ทางขวา เป็นต้น
5. ระดับ (Level) หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายนั้นจะใช้ระดับต่าง ๆ กันได้ เช่น สูง กลาง ต่ำ เป็นต้น
6. จังหวะ (Tempo) หมายถึง อัตราความช้า-เร็วของการเคลื่อนไหว
7. รูปร่าง (Shape) หมายถึง ลักษณะของการเคลื่อนไหว จะเป็นรูปทรงอะไร เช่น รูปเหลี่ยม รูปทรงกลม เป็นต้น
8. พอร์ม (Form) หมายถึง ลักษณะของร่างกายในการเคลื่อนไหวจะเป็นรูปใด รูปเส้นตรง เส้นโค้ง เป็นต้น

9. ออกแบบ (Design) หมายถึง การที่จะให้การเคลื่อนไหวนั้น ควรจะให้เคลื่อนไหวอยู่ในเนื้อที่นั้นอย่างไร

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน จึงควรจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายไปตามจังหวะ เพื่อให้รู้จักการควบคุมกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ดังนั้นการสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น จึงได้ขนานนวดคิด หลักการต่าง ๆ ความมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นแนวในการจัดโปรแกรมกิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใดยใช้ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นคือ การเดิน (Walking) การกระโดด (Jumping) การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop) การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step) และการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติข = Schottische) ใดยใช้แบบประมาณค่า (Rating Scales) ที่มีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ทักษะ
2. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้าจังหวะ
3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายตามทิศทางที่กำหนด

ซึ่งได้แบ่งระดับการประมาณค่าออกเป็น 5 ระดับดังนี้

- 5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก
- 4 คะแนน เท่ากับ ดี
- 3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง
- 2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ
- 1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แบร์รอร์วี่ (พาณิชย์ ปิลมาศ. 2530 : 112 - 113 ; อ้างอิงมาจาก Barrow. 1979 : 318) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบประเมินความสามารถมวยปล้ำของ ซิกเคลส์ (Sickels Amateur Wrestling Ability Rating Form) ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในมวยปล้ำสมัครเล่น โดยแบบประเมินการให้คะแนนนี้ใช้การวิเคราะห์แบบทดสอบจากการทดสอบทักษะพื้นฐาน จากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งที่เป็นนักกีฬาและในชั้นนักเรียนทั่วไป แบ่งการประเมินออกเป็น 7 ระดับ ได้แก่ 7 ดีเลิศ (Superior) 6 ดีมาก (Excellent) 5 ดี (Good) 4 ปานกลาง (Average) 3 ไม่ดี (Poor) 2 ไม่ดีมาก (Very Poor) 1 ไม่มีเลิศ (Ineffective) และแบ่งทักษะการประเมินออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. ทักษะบุคคล
 - 1.1 การทรงตัว 1 2 3 4 5 6 7
 - 1.2 จังหวะและความเร็ว 1 2 3 4 5 6 7
 - 1.3 การใช้ทักษะ 1 2 3 4 5 6 7
 - 1.4 การเป็นผู้รุก 1 2 3 4 5 6 7
2. ทักษะการต่อสู้
 - 2.1 ตำแหน่งบน
 - 1.1.1 การทรงตัว 1 2 3 4 5 6 7
 - 2.1.2 จังหวะและความเร็ว 1 2 3 4 5 6 7
 - 2.1.3 ทักษะต่าง ๆ 1 2 3 4 5 6 7
 - 2.2 ตำแหน่งล่าง
 - 2.2.1 การทรงตัว 1 2 3 4 5 6 7
 - 2.2.2 จังหวะและความเร็ว 1 2 3 4 5 6 7

2.2.3 ทักษะต่าง ๆ

1 2 3 4 5 6 7

คะแนนรวม

คะแนน : คะแนนสูงสุดในการประเมินคือ 70 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 10 คะแนน
 แบริร์ร่ว (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 120 ; อ้างอิงมาจาก Barrow. 1979 :
 261 - 266) ได้กล่าวถึงแบบประมาณค่าความสามารถในกีฬายิมนาสติก (Scale for
 Judging Quality of Performance in Stunts and Tumbling) ว่าใช้เกณฑ์
 ประเมินคุณภาพของการกระทำไว้ดังนี้

1. การพัก (Relaxation)
2. การควบคุมร่างกาย (Control of the Body)
3. เทคนิค (Technique)
4. ความแม่นยำ (Accuracy)
5. เวลาและจังหวะ (Timing or Rhythm)
6. การใช้ทักษะรวม (Approch)
7. การสิ้นสุดของท่า (Finish)

การประเมิน :

10	ดีมาก	การสิ้นสุดท่าดี การควบคุมร่างกายดี และมีการเคลื่อนไหวที่เป็นธรรมชาติ ไม่เกร็ง มีเทคนิคดี มีความแม่นยำในการเคลื่อนไหว มีเวลาและจังหวะถูกต้อง ท่าทางตั้งแต่ต้นจนจบถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
7 - 9	ดี	เหนือค่าเฉลี่ย การสิ้นสุดท่าไม่ดี ไม่เข้าขั้นดีมาก ขาดอยู่ในรายละเอียด 1 หรือ 2 อย่าง
4 - 6	ปานกลาง	ท่าทางต่าง ๆ อยู่ระดับปานกลาง ท่าทางท่าได้หมด และขาดรายละเอียดมาก
1 - 3	ต่ำ	ท่าได้ แต่ขาดการควบคุม ไม่มีเทคนิคในการกระทำ
0	ต่ำมาก	ท่าไม่ได้

งานวิจัยในประเทศไทย

สุมาลี เพชรศิริ (2527 : 1 - 79) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินนี้มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ความสามารถในการเต้นรำ บุคลิกภาพในการเต้นรำ และทัศนคติในการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ แบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีข้อกระทงทั้งสิ้น 35 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 105 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.930, 0.890 และ 0.950 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นในระดับสูง
2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.522, 0.361, 0.522 และ 0.546 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง
3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ความเป็นปรนัยของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.313, 0.503, 0.401 และ 0.405 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับปานกลาง
4. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมินโดยใช้วิธีการแจกแจงที พบว่า ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบประเมินมีค่าตั้งแต่ 1.969 ถึง 12.443 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายชื่ออยู่ในระดับที่สูง

ดารณี นวพันธุ์ (2528 : 1 - 92) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถลีลาศสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถในการลีลาศระดับอุดมศึกษา แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีจำนวน

16 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้ว ในปีการศึกษา 2528 จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมินโดยอาชีพบุคคลประเมินค่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องกับพฤติกรรม (I.C.) ระหว่าง 0.8 - 1.0
2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากคะแนนรวมผู้ประเมินทั้งฉบับกับคะแนนเฉพาะข้อนั้น ๆ มีความเที่ยงตรงทั้ง 16 ข้อ ระหว่าง 0.3837 - 0.8550 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ 0.8863 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยผู้ประเมิน 3 คน คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่า .45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินโดยวิธีการแจกแจงที่ พบว่ามีค่าอำนาจรายข้อของแบบประเมินระหว่าง 0.4286 - 14.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กล่าวโดยสรุป จากงานวิจัยที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยได้พยายามศึกษาค้นคว้า งานวิจัยต่างประเทศแล้วพบว่ามี การสร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางการกีฬาบางประเภทเท่านั้น เช่น ยิมนาสติก มวยปล้ำ ดาบสากล การเหวี่ยงไม้กอล์ฟ ความสามารถในการเล่นเป็นทีมในกีฬาบางประเภท รวมถึงกิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งเอชตัน (Aston) ได้สร้างแบบทดสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับจังหวะ (Aston Practical Rhythm Test) โดยใช้วิธีการวัดและประเมินผลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีความยุ่งยาก ซับซ้อน อาจทำให้เกิดความผิดพลาดได้ สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย ได้มีการสร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ และการสร้างแบบประมาณค่าความสามารถในการลีลาศ ระดับอุดมศึกษาเท่านั้น ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่ามีการสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยส่งเสริม พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ไปสู่ทักษะการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนต่อไป อีกทั้งตามหลักสูตรวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) วิชากิจกรรมเข้าจังหวะได้ถูกบรรจุเป็นวิชาบังคับเลือก ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะทางพลศึกษาและกีฬาขั้นพื้นฐานให้พอเล่นได้ ดังนั้นในกระบวนการวัดและประเมินผล จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการวัดและประเมินผลทางด้านทักษะด้วยประการหนึ่ง ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร งานวิจัยต่างประเทศและในประเทศไทย สอบถามผู้เชี่ยวชาญ เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินค่าทักษะดังกล่าวต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

แบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น และมีความเป็นปรนัย อยู่ในระดับสูง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) บางกะปิ กรุงเทพมหานคร เป็นนักเรียนหญิง 30 คน และนักเรียนชาย 30 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งผ่านการเรียนวิชาจิตกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา (ส่วนกลาง) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2537 ได้แก่ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โรงเรียนราชประชาสมาสัย (ฝ่ายมัธยม) และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง ซึ่งผ่านการเรียนวิชาจิตกรรมเข้าจังหวะมาแล้วตามหลักสูตรวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) จำนวน 200 คน นักเรียนหญิง 100 คน และนักเรียนชาย 100 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชาจิตกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งสร้างขึ้นตามหลักการวัดและประเมินผลทางวิชาพลศึกษา โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของวิชาบังคับเลือก ตามหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ซึ่งแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นการผสมผสานระหว่างทักษะการ

เคลื่อนไหวเบื้องต้นกับทักษะการเดินร่าเบื้องต้น ประกอบด้วย การเดิน (walking) การกระโดด (Jumping) การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop) การก้าว-ซิด-ก้าว (Two-Step) และการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติซ = Schottische) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชาของวิชาบังคับเลือก (วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ) ตามหลักสูตรวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ ความสำคัญ ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ หลักการวัดผลทางพลศึกษา จากตำรา เอกสารและงานวิจัย รวมทั้งสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินค่า

3. สร้างแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะซึ่งประกอบด้วย ทักษะ การเดิน การกระโดด การก้าว-กระโดดเขย่ง การก้าว-ซิด-ก้าว และการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง พฤติกรรมที่ต้องการประเมิน ประกอบด้วย ทักษะ จังหวะ และทิศทางการเคลื่อนไหว

4. นำแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอประธานและกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ เพื่อแก้ไขและปรับปรุง

5. นำแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแก้ไขและปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อแก้ไขและปรับปรุง (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก จ)

6. นำแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาแก้ไขและปรับปรุง แล้วนำมาสร้างแบบประเมินค่าในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ซึ่งกำหนดให้คะแนนตามลำดับดังนี้ 5, 4, 3, 2 และ 1

7. นำแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบเนื้อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยวิธีของ รโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C.) ระหว่าง 0.8 - 1.0

8. นำแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบประมาณค่ากับนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ซึ่งเป็นนักเรียนหญิง 30 คน นักเรียนชาย 30 คน ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว โดยอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะเป็นผู้ประเมินจำนวน 3 ท่าน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นนักเรียนหญิงเท่ากับ 0.90 นักเรียนชายเท่ากับ 0.87

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงหน่วยงานราชการต้นสังกัด ได้แก่ กรมสามัญศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์แจ้งและขอความช่วยเหลือไปยังกลุ่มโรงเรียนตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว และขอหนังสือถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือ
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ แบบประมาณค่า และวิธีการประมาณค่า
3. อธิบาย และสาธิตวิธีการประมาณค่าให้แก่ผู้ประเมินและนักเรียน เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการและรายละเอียดอื่น ๆ (อยู่ในภาคผนวก ข)
4. ผู้ประเมินคือ อาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 ท่าน ทำการประเมินนักเรียนที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว ด้วยแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีจัดการกับข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากการใช้แบบประมาณค่ามาหาค่าต่าง ๆ เพื่อหาคุณภาพของแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) จากคะแนนรวม ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) จากคะแนนการประเมินจากแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการคำนวณหาคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์
4. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ตารางสำเร็จที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

Score	แทน	คะแนนทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรม
E ₁	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 1
E ₂	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 2
E ₃	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 3
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม
PR	แทน	คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์จากแบบประมาณค่า
I.C.	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
r	แทน	ค่าความสัมพันธ์
F	แทน	เพศหญิง
M	แทน	เพศชาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1

1. หาคความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) จากการทำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา โดยวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประมาณค่าจากการนำแบบประมาณค่าไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

ตอนที่ 2

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) จากคะแนนรวมระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จาก การประเมินโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) จากคะแนนการประเมินจากแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการคำนวณหาคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบประมาณค่า ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น

ประเภท	พฤติกรรมหรือองค์ประกอบที่จะวัด	I.C.
1. ความสามารถในการใช้ทักษะ	1.1 ความถูกต้องของทักษะ	1
	1.2 ทรวดทรงและความสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย	1
2. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้าจังหวะ	2.1 ความแม่นยำในจังหวะ เพลง	1
	2.2 ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้าจังหวะ	1
3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายตามทิศทางที่กำหนด	3.1 ความถูกต้องของทิศทางในการเคลื่อนไหว	0.8
	3.2 การจัดและรักษาระยะขณะเคลื่อนไหวร่างกาย	0.8

จากตาราง 2 แสดงว่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.8 - 1.0 นั่นคือ แบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ในระดับสูง

ตาราง 3 ความเชื่อมั่นของแบบประมาค่าจากการทดลองใช้แบบประมาค่า (Try out) โดยยาศัยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย (N = 30)

เพศ	F	M
สัมประสิทธิ์แอลฟา	0.90**	0.87**

$$\alpha = .01 \text{ (df} = 28, r = 0.46)$$

จากตาราง 3 แสดงว่าแบบประมาค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.46$) ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.90 และ 0.87 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบประมาค่าทักษะการเคลื่อนไหวในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตาราง 4 ค่าความเป็นปรนัยของแบบประมาณค่าจากคะแนนของผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) ประเมินทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง (N = 30)

เพศ	F			M		
	E ₁ กับ E ₂	E ₁ กับ E ₃	E ₂ กับ E ₃	E ₁ กับ E ₂	E ₁ กับ E ₃	E ₂ กับ E ₃
ความสัมพันธ์						
r	0.91**	0.94**	0.89**	0.94**	0.93**	0.86**

$$\alpha = .01 \text{ (df = 28, } r = 0.46)$$

จากตาราง 4 แสดงว่าแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.46$) นักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 0.91, 0.94 และ 0.89 นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.94, 0.93 และ 0.86 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัยในระดับสูง

ตาราง 5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประมาณค่าจากคะแนนของผู้ประเมิน โดยผู้ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ประเมินทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย (N = 30)

	เพศ	F	M
สัมประสิทธิ์แอลฟา			
α		0.89**	0.85**

$$\alpha = .01 \text{ (df = 28, } r = 0.46)$$

จากตาราง 5 แสดงว่าแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.46$) ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.89 และ 0.85 ตามลำดับ กล่าวคือ แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตาราง 6 ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์จากคะแนนความสามารถของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายโดยได้คะแนนจากผู้ประเมิน 3 คนรวมกัน (N = 100)

Score	F	M
	PR	PR
221 - 230	99.50	-
211 - 220	98.50	99.50
201 - 210	96.00	94.50
191 - 200	91.00	88.00
181 - 190	78.00	83.00
171 - 180	58.00	77.50
161 - 170	44.00	67.50
151 - 160	31.50	54.00
141 - 150	18.00	44.00
131 - 140	9.50	30.00
121 - 130	4.00	15.00
111 - 120	2.00	6.00
101 - 110	2.00	1.50
91 - 100	1.00	-

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนหญิงทำคะแนนสูงสุดได้ 221 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 99 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.00 ส่วนนักเรียนชายทำคะแนนสูงสุดได้ 213 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 104 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.50

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้ากลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) บางกะปิ กรุงเทพมหานคร เป็นนักเรียนหญิง 30 คน และนักเรียนชาย 30 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random-Sampling) ซึ่งผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา (ส่วนกลาง) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2537 ซึ่งผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้วตามหลักสูตรวิชาพลานามัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จำนวน 200 คน นักเรียนหญิง 100 คน และนักเรียนชาย 100 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 5 รายการ ดังนี้

1. การเดิน (Walking)
2. การกระโดด (Jumping)
3. การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)
4. การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step)
5. การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติข = Schottische)

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

ตอนที่ 1

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบประมาณค่าจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยหาดัชนีความสอดคล้องของแบบประมาณค่ากับลักษณะพฤติกรรม โดยวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประมาณค่าจากการนำแบบประมาณค่าไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

ตอนที่ 2 การนำเครื่องมือไปใช้

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) จากคะแนนรวมระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จาก การประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) จากคะแนนการประเมินของแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการคำนวณหาคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.8 - 1.0 แสดงว่า แบบประมาณค่ามีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ในระดับสูง

2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากการนำแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 และ 0.87 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบประมาณค่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตอนที่ 2 ผลการนำเครื่องมือไปใช้

1. ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) พบว่า แบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 นักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 0.91, 0.94 และ 0.89 นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.94, 0.93 และ 0.86 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบประมาณค่ามีความเป็นปรนัยในระดับสูง

2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) พบว่า แบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ความเชื่อมั่นทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.89 และ 0.85 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบประมาณค่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

3. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) จากคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) ของแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า นักเรียนหญิงหาคะแนนสูงสุดได้ 221 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และหาคะแนนต่ำสุดได้ 99 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.00

ส่วนนักเรียนชายค่าคะแนนสูงสุดได้ 213 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทาคะแนนต่ำสุดได้ 104 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.50

อภิปรายผล

1. แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Subject Matter Specialist) เนื่องจากมีค่าดัชนีแสดงความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวัดกับแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.8 - 1.0 ซึ่งสามารถนำไปใช้ประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2526 : 2) กล่าวว่า ถ้าได้ค่าดัชนีที่แสดงถึงความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวัดกับเครื่องมือที่ใช้วัด (I.C.) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เครื่องมือนั้นสามารถใช้เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้นได้ แต่ถ้าเครื่องมือมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 จะต้องถูกกำจัดออกไปหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

2. แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยในระดับสูง เพราะผู้ประเมินซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ มีความคิดเห็นและสามารถนำไปปฏิบัติได้ใกล้เคียงกันอย่างมาก ซึ่งจากการหาคุณภาพของแบบประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า มีความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 นักเรียนหญิง - มีค่าเท่ากับ 0.91, 0.94 และ 0.89 นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.94, 0.93 และ 0.86 ตามลำดับ เรื่องนี้ ประคอง วรรณสุด (2534 : 111) ได้กล่าวไว้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าตั้งแต่ 0.70 - 0.90 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก สอดคล้องกับที่ ผาณิต ปิลมาศ (2530 : 38 - 39) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผู้ให้คะแนนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แสดงว่าความชัดเจนของวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะวิธีการให้คะแนนชัดเจน โดยคะแนนที่ได้มีค่าเหมือนกันหรือไม่แตกต่างกัน และสวัสดี ประทุมราช (2531 : 80 - 81) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า

แบบทดสอบหรือเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล จะต้องมีความเป็นปรนัย ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบ 2 ประการ คือ (1) ตามหลักเกณฑ์ที่ว่าใครที่อ่านคำถามหรือคำสั่งจะต้อง บอกได้ตรงกันว่าข้อสอบหรือคำถามนั้นต้องการอะไร และ (2) การตรวจให้คะแนนตรงกันจาก คำตอบเดียวกัน การให้คะแนนไม่ว่าใครจะเป็นผู้ตรวจจะต้องให้คะแนนตรงกัน ดังนั้นแบบ ประมวลค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จึงสามารถ นำไปใช้ประเมินความสามารถของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้เป็นอย่างดี

3. แบบประมวลค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นในระดับสูง ซึ่งนักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 0.89 นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.85 สามารถนำไปใช้ประเมินทักษะการ เคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะได้ดี ซึ่งเรื่องนี้ ประคอง กรรมสูตร (2534 : 111) ได้กล่าวว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.70 - 0.90 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับ สูง ดังนั้นถ้าแบบประมวลค่านี้ไปใช้ประเมินกับกลุ่มตัวอย่างก็ครั้งก็ตามก็จะได้ผลหรือคะแนน เหมือนเดิม หรือการวัดแต่ละครั้งจะให้ผลสอดคล้องต้องกัน แสดงให้เห็นความคงที่แน่นอนของ แบบทดสอบ และประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 410) ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า ค่าความ เชื่อมั่นที่หาได้จะเป็นเครื่องชี้ถึงความมั่นใจในคะแนนที่ได้จากการทดสอบถ้ามีความเชื่อมั่นสูง แสดงว่าความคลาดเคลื่อนของคะแนนมีน้อย ในทางตรงกันข้าม ถ้าค่าความเชื่อมั่นต่ำ ความ คลาดเคลื่อนของคะแนนจะมีมาก

4. ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) ของแบบประมวลค่าทักษะการ เคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น พบว่า นักเรียนหญิงทำคะแนนได้สูงสุด 221 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และคะแนนต่ำสุดได้ 99 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.0 ส่วนนักเรียนชาย ทำคะแนนได้สูงสุด 213 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 104 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.50

5. แบบประมาค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงตรง ค่าความเป็นปรนัย และค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง เหมาะที่จะนำไปใช้ประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson. 1986 : 59) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน ควรมีลักษณะพื้นฐานที่สำคัญคือ มีความเป็นปรนัย ความเชื่อถือ ความเที่ยงตรง และมีเกณฑ์ปกติ

6. แบบประมาค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นอกจากจะมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

6.1 สะดวกในการให้คะแนน เพราะแบบประมาค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละทักษะย่อย ได้กำหนดขอบเขตของทักษะ รูปแบบของการเคลื่อนไหว ระดับของการให้คะแนน ซึ่งผู้ที่จะนำไปใช้ประเมินอ่านแล้วสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย และสามารถให้คะแนนได้แม่นยำ

6.2 ประหยัดบุคลากร ผู้ประเมินไม่จำเป็นต้องเป็นคนเก่งหรือมีประสบการณ์มาก เป็นเพียงผู้ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้วก็สามารถเป็นผู้ประเมินได้

6.3 มีความยุติธรรม แบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคำอธิบายลักษณะของแต่ละทักษะ วิธีการทดสอบ รูปแบบของการเคลื่อนไหว จังหวะดนตรี และวิธีการให้คะแนนชัดเจน ซึ่งเป็นบรรทัดฐานช่วยในการสังเกตและตัดสินใจเพื่อการให้คะแนนของผู้ประเมินให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเหมือน ๆ กันในทุกครั้งที่นำไปใช้ หากผู้รับการประเมินมีความสามารถมากก็จะได้คะแนนสูง และหากมีความสามารถน้อยก็จะได้คะแนนน้อย ซึ่งเป็นไปตามความเป็นจริง

6.4 มีเกณฑ์ปกติ (Norms) เป็นตารางตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนนทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งใช้เปรียบเทียบและแสดงตำแหน่งความสามารถของผู้เข้ารับการประเมินได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ประเมินควรอ่านคำอธิบาย ความหมาย วิธีการปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนน ให้เข้าใจ
2. ควรประเมินครั้งละ 1 ทักษะให้จบสิ้นไปก่อน แล้วค่อยประเมินทักษะต่อไป
3. ขณะประเมิน ผู้ประเมินควรมีใบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (หน้า 68-72) ประกอบการให้คะแนนในแต่ละทักษะย่อย ซึ่งสามารถจะช่วยให้เกณฑ์การให้คะแนนเป็นไปในแนวเดียวกัน และป้องกันการสับสน
4. ในแต่ละทักษะย่อย จะใช้เวลาประมาณ 30-50 วินาที ดังนั้นเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ผู้ประเมินสามารถประเมินได้ครั้งละประมาณ 3-40 คน
5. สถานที่ทดสอบ ควรเงียบหรือมีเสียงรบกวนน้อยที่สุด
6. จังหวะที่ใช้ในการประเมิน ควรเป็นจังหวะที่ชัดเจน ผู้รับการประเมินทุกคนสามารถฟังจังหวะได้โดยไม่ต้องเกิดความสับสน ใน 1 ห้องเพลงมี 4 จังหวะ อัตราความเร็วเท่ากับ 126 beat/นาที
7. ผู้รับการประเมินควรรับทราบเกี่ยวกับวิธีการทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการสร้างแบบประมาณค่าความสามารถในการเดินร่า ในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. ควรมีการสร้างแบบทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวที่ใช้ในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ชลิต เขียวพุ่มพวง. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- ชาวลิต ภูมิภาค. กิจกรรมเข้าจังหวะ. มหาสารคาม : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2532.
คู่มือลีลาศ. มหาสารคาม : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2528.
- คารณี นวพันธุ์. แบบประเมินค่าความสามารถลีลาศสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- บุญเชิด ภิภูธยอนันตพงษ์. การวัดและการประเมินผล. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- ผาณิต บิลมาศ. การวัดทักษะทางกีฬา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- พิชิต ภูมิจันทร์ และธงชัย มาศสุพงษ์. กิจกรรมเข้าจังหวะ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2531.
- พอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ไพฑูลย์ พุ่มมะเตือ. แบบฝึกหัดทักษะกระบวนการ พ 021 - พ 026 กิจกรรมเข้าจังหวะ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. กิจกรรมเข้าจังหวะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,
2532.
- วาสนา คุณากสิสิทธิ์. กิจกรรมเข้าจังหวะ เอกสารประกอบการสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ.
มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2524.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
พ.ศ.2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.
- วิัญญา วิศาลาภรณ์. การสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- วิริยา บุญชัย. การทดสอบและการวัดผลทางผลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
คู่มือการสอนโพล์คแดนซ์ สแควแดนซ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย. เอกสารประกอบการนิเทศ ประจำปี 2534. กรุงเทพฯ :
กรมพลศึกษา, 2534.
- สมบุญณ์ ชิตพงษ์. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดผล. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- สวัสดิ์ ประทุมราช. แนวคิดเชิงทฤษฎีการวิจัย การวัดผล และประเมินผล. กรุงเทพฯ :
ม.ป.ท., 2531.
- สำเร็จ มณีเนตร. กิจกรรมเข้าจังหวะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามมิตร, 2515.
การเดินร่ายพื้นเมืองนานาชาติ. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2523.

สำเร็จ มณีเนตร. การเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะ
พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2525.

กิจกรรมเข้าจังหวะ. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พลศึกษา, 2526.

สุวิมล ตั้งสัจจงพนธ์. การวัดผลและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

สุมาลี เพชรศิริ. แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

Barrow, Harold M. and McGee Rosemary. A Practical Approach to
Measurement in Physical Education. New York : McGraw-Hill,
1976.

Dauer, Victor P. and Robert P. Pangrazi. Dynamic Physical Education
for Elementary School Children. 9th ed. New York : MacMillan,
1990.

Hopkins, Charles D. and Richard L. Antes. Classroom Testing.
Itasca : FE. Peacock Publishers Inc., 1979.

Johnson, Barry L. and Jack K. Nelson. Practical Measurements for
Evaluation in Physical Education. 4th ed. Minnesota :
Burgess Publishing, 1986.

הכנת

ภาคผนวก ก

แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ฉบับสมบูรณ์

แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ฉบับสมบูรณ์

แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะฉบับนี้ มีความเป็นมาตรฐาน เนื่องจากได้ผ่านการหาคุณภาพของแบบประมาณค่าแล้ว ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับพฤติกรรม (I.C.) ระหว่าง 0.8 - 1.0 มีความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 นักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 0.91, 0.94 และ 0.89 นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.94, 0.93 และ 0.86 ตามลำดับ และมีความเชื่อมั่น นักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 0.89 นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.85

วัตถุประสงค์

เพื่อประมาณค่าทักษะการเดิน การกระโดด การก้าว-กระโดดเขย่ง การก้าว-ชิด-ก้าว และการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง

คำชี้แจง

ก่อนเริ่มการประเมิน ให้ผู้รับการประเมินทุกคนรับทราบถึงวิธีการประเมินทักษะการได้คะแนน ท้าความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของการประเมินทักษะ จังหวะดนตรี ทดลองฝึกซ้อมปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ตามกำหนดให้เข้ากับจังหวะดนตรี ปล่อยให้ 1 ห้องเพลงมี 4 จังหวะ อัตราความเร็วเท่ากับ 126-beat/นาที-ให้ปฏิบัติ 2 ครั้ง ใช้ครั้งที่ดีที่สุด

อุปกรณ์

1. เครื่องเสียง
2. ตลับเทปจังหวะดนตรี
3. กระดาษกาวหรือชอล์ก สำหรับกำหนดทิศทางการเคลื่อนไหว
4. ใบบันทึกคะแนน

ทักษะที่ใช้ในการทดสอบ

1. การเดิน (Walking)
2. การกระโดด (Jumping)
3. การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)
4. การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step)
5. การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติช = Schottische)

การให้คะแนน

การประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ จะประเมินทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะ จังหวะ ทิศทาง การให้คะแนนเป็นแบบประมาณค่า มี 5 ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้

ทักษะ

5 เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องตามขั้นตอน คล่องแคล่ว ไม่เกร็ง อวัยวะทุกส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน สวยงาม

4 เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องตามขั้นตอนเป็นส่วนมาก แต่ขาดความกลมกลืน สวยงาม สามารถแก้ไขให้ถูกต้องด้วยตนเอง

3 เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องตามขั้นตอนเป็นบางครั้ง สามารถแก้ไขให้ถูกต้องด้วยตนเอง เมื่อได้รับคำแนะนำ แต่ขาดความกลมกลืนและสวยงาม

2 เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องตามขั้นตอนเป็นบางครั้ง ไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อได้รับคำแนะนำ

1 เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้ทดสอบแสดงทักษะผิดพลาดเป็นประจำ

จังหวะ

5 เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ลงจังหวะถูกต้อง มีความแม่นยำในจังหวะการเริ่มต้นและตลอดการแสดงทักษะ มีความกลมกลืนและสวยงาม

4 เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ลงจังหวะเป็นส่วนมาก โดยที่สามารถแก้ไขได้ถูกต้องด้วยตนเอง

3 เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ลงจังหวะเป็นบางครั้ง โดยที่สามารถแก้ไขให้ถูกต้อง เมื่อได้รับความแนะนำ

2 เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ลงจังหวะเป็นบางครั้ง โดยที่ไม่สามารถแก้ไขได้ถูกต้อง เมื่อได้รับความแนะนำ

1 เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้ทดสอบไม่สามารถแสดงทักษะได้ลงจังหวะ ผิดพลาดเป็นประจำ

ทิศทาง

5 เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะตามทิศทางที่กำหนดได้ถูกต้อง สามารถจัดและรักษาของการเคลื่อนไหวได้อย่างกลมกลืนและสวยงาม

4 เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะตามทิศทางที่กำหนดได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก โดยที่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องด้วยตนเอง สามารถจัดและรักษาของการเคลื่อนไหวได้ดีพอสมควร

3 เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะตามทิศทางที่กำหนดได้ถูกต้องเป็นบางครั้ง โดยที่สามารถแก้ไขให้ถูกต้อง เมื่อได้รับความแนะนำ

2 เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะตามทิศทางที่กำหนดได้ถูกต้องเป็นบางครั้ง โดยที่ไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้อง เมื่อได้รับความแนะนำ

1 เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้ทดสอบไม่สามารถแสดงทักษะตามทิศทางที่กำหนดได้ถูกต้อง ผิดพลาดเป็นประจำ

ใบบันทึกการประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน.....

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ทักษะ	ทักษะ	จังหวะ	ทิศทาง	รวม
1. การเดิน	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	
2. การกระโดด	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	
3. การก้าว-กระโดดเขย่ง	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	
4. การก้าว-ซิด-ก้าว	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	
5. การก้าว-ก้าว-ก้าว- กระโดดเขย่ง	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	

.....ผู้ประเมิน

การเดิน (Walking)

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าว โดยการเปลี่ยนน้ำหนักตัวจากเท้าหนึ่งไปยังอีกเท้าหนึ่ง
ลำตัวตั้งตรง แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติ การก้าวเท้าให้ก้าวห่างประมาณ 1
ช่วงไหล่ตามจังหวะดนตรี (1 ก้าว เท่ากับ 1 จังหวะ)

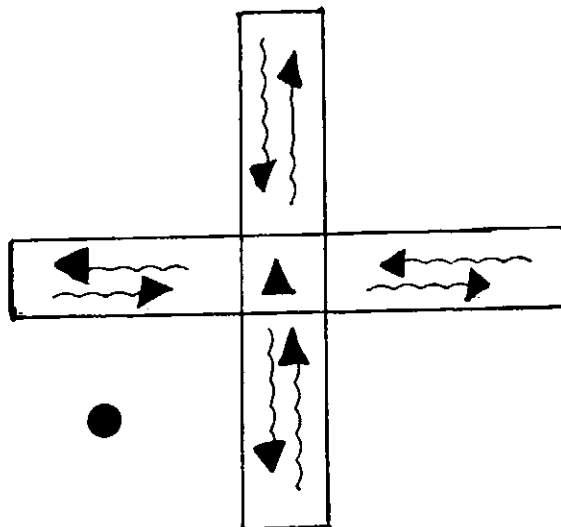
จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการเดินตามทักษะ ตามจังหวะและตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มต้นด้วยเท้าซ้ายโดยย่อเท้าอยู่กับที่ 8 ครั้ง
เดินไปข้างหน้า 8 ก้าว เดินถอยหลัง 8 ก้าว ย่อเท้าอยู่กับที่ 8 ครั้ง พร้อมกับหันไปทางซ้าย
เดินไปข้างหน้า 8 ก้าว เดินถอยหลัง 8 ก้าว ย่อเท้าอยู่กับที่ 8 ครั้ง พร้อมกับหันไปทางซ้าย
เดินไปข้างหน้า 8 ก้าว เดินถอยหลัง 8 ก้าว ย่อเท้าอยู่กับที่ 8 ครั้ง พร้อมกับหันไปทางซ้าย
เดินไปข้างหน้า 8 ก้าว เดินถอยหลัง 8 ก้าว ย่อเท้าอยู่กับที่ 8 ครั้ง พร้อมกับหันไปทางซ้าย

ผังรูป

● ผู้ทดสอบ

▲ จุดเริ่มต้น

↔ ทิศทางการเคลื่อนที่

การกระโดด (Jumping)

การสปริงตัวขึ้นและลงสู่พื้นด้วยเท้าทั้งสองพร้อมกัน เข่างอเล็กน้อย การกระโดดไปข้างหน้า ซ้างหลังหรือด้านข้าง ระยะห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ แขนเหยียดตามธรรมชาติหรือเท้าเอว จังหวะที่ลงสู่พื้นเข้ากับจังหวะดนตรี (1 กระโดด เท่ากับ 1 จังหวะ)

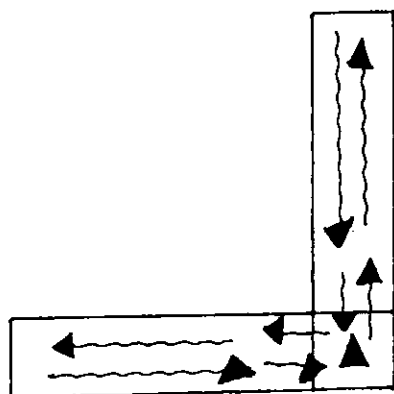
จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการกระโดดตามทักษะตามจังหวะและตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มด้วยกระโดดเท้าคู่อยู่กับที่ 4 ครั้ง กระโดดหน้า-หลัง-ซ้าย-ขวา (4 จังหวะ) 4 ครั้ง กระโดดอยู่กับที่ 4 ครั้ง กระโดดไปข้างหน้า 4 ครั้ง กระโดดถอยหลัง 4 ครั้ง กระโดดอยู่กับที่ 4 ครั้ง กระโดดไปทางซ้าย 4 ครั้ง กระโดดไปทางขวา 4 ครั้ง กระโดดอยู่กับที่ 4 ครั้ง

ผังรูป

● ผู้ทดสอบ

▲ จุดเริ่มต้น

↔ ทิศทางการเคลื่อนที่

การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้า ข้างหลัง ด้านข้าง หรืออยู่กับที่ แล้วกระโดดขึ้น-ลงสู่พื้นด้วยเท้าเดิม (กระโดดเขย่ง) พร้อมกับยกอีกเท้าหนึ่งมาข้างหน้า โดยให้ต้นขาขนานกับพื้น แขนเหยียดสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว ทาสลับกันไปเรื่อย ๆ ตามจังหวะ การก้าวเท้าให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ เช่น ก้าวเท้าซ้าย-กระโดดเขย่งด้วยเท้าซ้าย ยกเท้าขวามาข้างหน้า หรือก้าวเท้าขวา กระโดดเขย่งด้วยเท้าขวา ยกเท้าซ้ายมาข้างหน้าตามจังหวะดนตรี เป็นต้น (1 ก้าว-กระโดดเขย่ง เท่ากับ 2 จังหวะ)

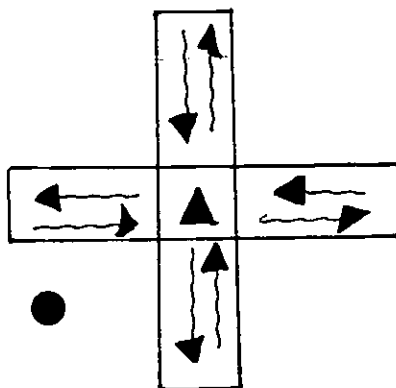
จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการก้าว-กระโดดเขย่งตามทักษะ ตามจังหวะและตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มด้วยเท้าซ้ายโดยการก้าว-กระโดดเขย่งอยู่กับที่ 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งไปข้างหน้า 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งถอยหลัง 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งอยู่กับที่พร้อมกับหันไปทางซ้าย 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งไปข้างหน้า 4 ครั้ง กระโดดเขย่งถอยหลัง 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งอยู่กับที่พร้อมกับหันไปทางซ้าย 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งไปข้างหน้า 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งไปถอยหลัง 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งอยู่กับที่พร้อมกับหันไปทางซ้าย 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งไปข้างหน้า 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งถอยหลัง 4 ครั้ง ก้าว-กระโดดเขย่งอยู่กับที่พร้อมกับหันไปทางซ้าย 4 ครั้ง

ผังรูป

● ผู้ทดสอบ

▲ จุดเริ่มต้น

↔ ทิศทางการเคลื่อนที่

การก้าว-ชิด-ก้าวหรือการทบทวนแบบ (Two-step)

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้า ข้างหลังหรือด้านข้าง แล้วเท้าอีกเท้าหนึ่งมาชิดเท้าแรก ถัดนั้นให้นักตัวไวบนเท้าที่มาชิดพร้อมกับก้าวเท้าแรกไปข้างหน้า ข้างหลังหรือด้านข้างตามทิศทางของก้าวแรกอีก 1 ก้าว แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว การก้าวเท้าให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ ตามจังหวะดนตรี เช่น ซ้าย-ชิด-ซ้าย ขวา-ชิด-ขวา เป็นต้น (1 ก้าว-ชิด-ก้าว เท่ากับ 2 จังหวะ)

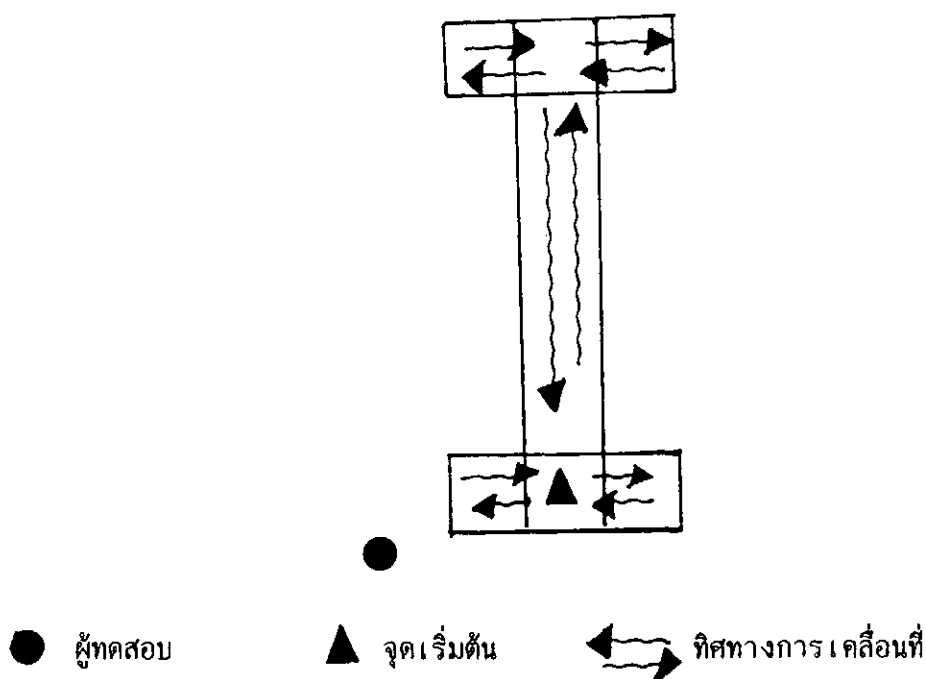
จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการก้าว-ชิด-ก้าว ตามทักษะ ตามจังหวะและตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มด้วยเท้าซ้ายโดยการก้าว-ชิด-ก้าวด้านข้าง 8 ครั้ง ก้าว-ชิด-ก้าว ไปข้างหน้า 8 ครั้ง ก้าว-ชิด-ก้าว ด้านข้าง 8 ครั้ง ก้าว-ชิด-ก้าว ถอยหลัง 8 ครั้ง และก้าว-ชิด-ก้าว ด้านข้างอีก 8 ครั้ง

ผังรูป

การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติข = Schottische)

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าใดเดินไปข้างหน้า ซ้ายหลังหรืออยู่กับที่ 3 ก้าว และกระโดดเขย่งในจังหวะที่ 4 พร้อมกับยกขาอีกข้างหนึ่งมาข้างหน้า โดยให้ต้นขาขนานกับพื้น (1-2-3 Hop) แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว การก้าวเท้าให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ ตามจังหวะดนตรี (1 ชาติข เท่ากับ 4 จังหวะ)

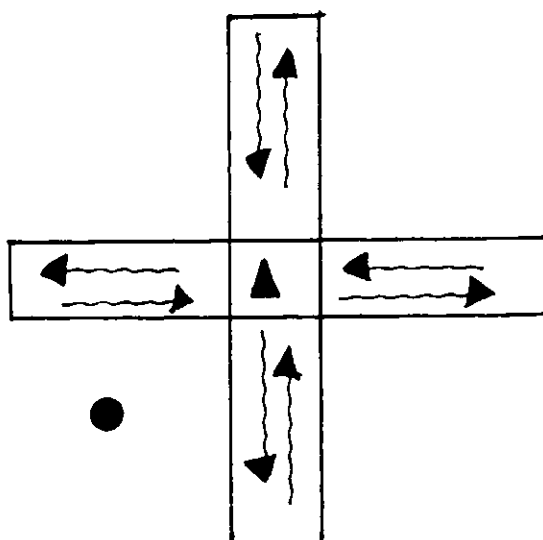
จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่งตามทักษะ ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มต้นด้วยเท้าซ้ายโดยท่าชาติขอยู่กับที่ 4 ครั้ง ชาติขไปข้างหน้า 4 ครั้ง ชาติขถอยหลัง 4 ครั้ง ชาติขอยู่กับที่พร้อมกับหันไปทางซ้าย 4 ครั้ง ชาติขไปข้างหน้า 4 ครั้ง ชาติขถอยหลัง 4 ครั้ง ชาติขอยู่กับที่พร้อมกับหันไปทางซ้าย 4 ครั้ง ชาติขไปข้างหน้า 4 ครั้ง ชาติขถอยหลัง 4 ครั้ง ชาติขอยู่กับที่พร้อมกับหันไปทางซ้าย 4 ครั้ง ชาติขไปข้างหน้า 4 ครั้ง ชาติขถอยหลัง 4 ครั้ง ชาติขอยู่กับที่พร้อมกับหันไปทางซ้าย 4 ครั้ง

ผังรูป

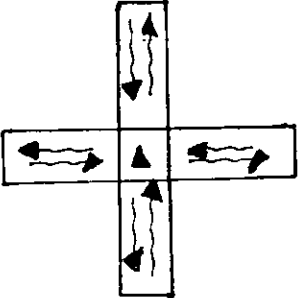
● ผู้ทดสอบ

▲ จุดเริ่มต้น

↔ ทิศทางการเคลื่อนที่

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การเดิน (Walking)

ประเภท	ทักษะย่อย	ระดับคะแนน
<p>1. ความถูกต้องของทักษะ</p> 	<p>1. ลักษณะการก้าว, การยกขา</p> <p>2. ระยะการก้าวเท้า</p> <p>3. แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว</p> <p>4. ทรวดทรงและอวัยวะทุกส่วนมีความสัมพันธ์กลมกลืน</p>	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>2. จังหวะ 4/4</p> <p>L=left, R=right.</p>	<p>1. ความแม่นยำในการเริ่มต้น</p> <p>2. จังหวะการเดินเข้าอยู่กับที่</p> <p>3. จังหวะการเดินไปข้างหน้า-ข้างหลัง</p> <p>4. จังหวะการเดินขณะเปลี่ยนทิศทาง 90 องศา</p>	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>3. ทิศทาง</p> 	<p>1. อยู่กับที่</p> <p>2. ไปข้างหน้า-ถอยหลัง</p> <p>3. เปลี่ยนทิศทาง 90 องศา</p> <p>4. การจัดและการรักษาระยะของการเคลื่อนไหวได้อย่างกลมกลืน</p>	<p>5 4 3 2 1</p>

5 = ดีมาก

4 = ดี

3 = ปานกลาง

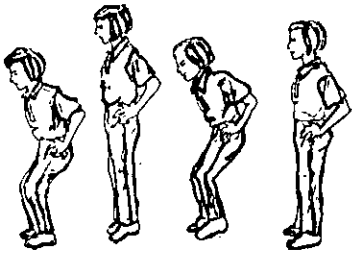
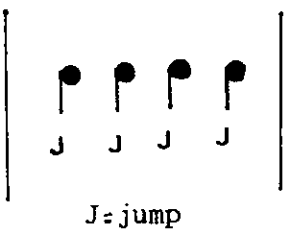
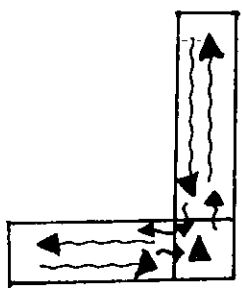
2 = ต่ำ

1 = ต่ำมาก

ใบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การกระโดด (Jumping)

ประเภท	ทักษะย่อย	ระดับคะแนน
<p>1. ความถูกต้องของทักษะ</p> 	<p>1. การกระโดดเท้าคู่, เข่างอเล็กน้อย</p> <p>2. ระยะการกระโดด</p> <p>3. แขนเหวี่ยงตามธรรมชาติหรือเท้าเอว</p> <p>4. ทรวดทรงและอวัยวะทุกส่วนมีความสัมพันธ์กลมกลืน</p>	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>2. จังหวะ 4/4</p> 	<p>1. ความแม่นยำในการเริ่มต้น</p> <p>2. จังหวะการกระโดดอยู่กับที่</p> <p>3. จังหวะการกระโดดหน้า-หลัง-ซ้าย-ขวา</p> <p>4. จังหวะการกระโดดไปข้างหน้า-ถอยหลัง</p> <p>5. จังหวะการกระโดดไปทางซ้าย-ขวา</p>	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>3. ทิศทาง</p> 	<p>1. อยู่กับที่</p> <p>2. หน้า-หลัง-ซ้าย-ขวา</p> <p>3. ไปข้างหน้า-ถอยหลัง</p> <p>4. ไปทางซ้าย-ทางขวา</p> <p>5. การจัดและการรักษาระยะของการเคลื่อนไหวอย่างกลมกลืน</p>	<p>5 4 3 2 1</p>

5 = ดีมาก

4 = ดี

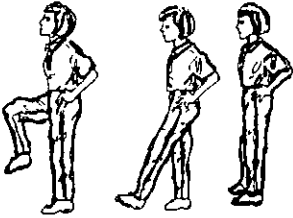
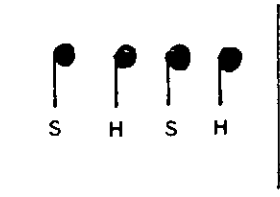
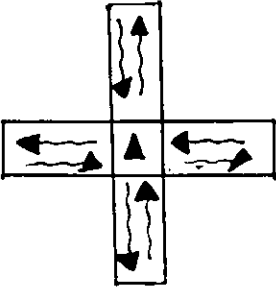
3 = ปานกลาง

2 = ต่ำ

1 = ต่ำมาก

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)

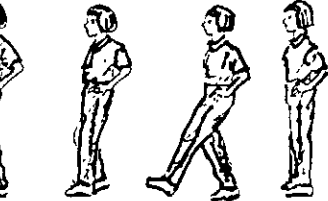

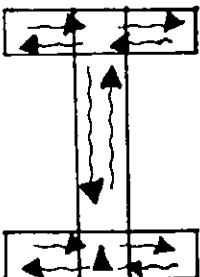
ประเภท	ทักษะย่อย	ระดับคะแนน
<p>1. ความถูกต้องของทักษะ</p> 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะการก้าวเท้า, การกระโดดเขย่ง ต้นขาขนานกับพื้น 2. ระยะการก้าว 1 ช่วงไหล่ 3. แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว 4. ทรวดทรงและอวัยวะทุกส่วนมีความสัมพันธ์กลมกลืน 	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>2. จังหวะ 4/4</p> <p>S = step, H = hop</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความแม่นยำในการเริ่มต้น 2. จังหวะการย่ออยู่กับที่ 3. จังหวะการก้าว-กระโดดเขย่งไปข้างหน้า ถอยหลัง 4. จังหวะขณะ เปลี่ยนทิศทาง 90 องศา 	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>3. ทิศทาง</p> 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อยู่กับที่ 2. ไปข้างหน้า-ข้างหลัง 3. ขณะ เปลี่ยนทิศทาง 90 องศา 4. การจัดและการรักษาของการเคลื่อนไหว ได้อย่างกลมกลืน 	

5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = ต่ำ 1 = ต่ำมาก

ใบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นานวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step)

ประเภท	ทักษะย่อย	ระดับคะแนน
<p>1. ความถูกต้องของทักษะ</p> 	<p>1. ลักษณะการก้าว-ชิด-ก้าวมีความสัมพันธ์กลมกลืน</p> <p>2. ระยะการก้าวเท้า 1 ช่วงไหล่</p> <p>3. แขนเหวี่ยงสลับซ้ายขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว</p> <p>4. ทรวดทรงและอวัยวะทุกส่วนมีความสัมพันธ์กลมกลืน</p>	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>2. จังหวะ 2/4</p> <p>S: step, C: close.</p>	<p>1. ความแม่นยำในการเริ่มต้น</p> <p>2. จังหวะการก้าว-ชิด-ก้าวไปข้างหน้าและถอยหลัง</p> <p>3. จังหวะการก้าว-ชิด-ก้าวไปด้านข้าง</p>	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>3. ทิศทาง</p> 	<p>1. ทิศทางการก้าวข้าง-ชิด-ข้าง</p> <p>2. ทิศทางการก้าวหน้า-ชิด-หน้า</p> <p>3. ทิศทางการก้าวถอย-ชิด-ถอย</p> <p>4. การจัดและรักษาระยะของการเคลื่อนไหวได้อย่างกลมกลืน</p>	<p>5 4 3 2 1</p>

5 = ดีมาก

4 = ดี

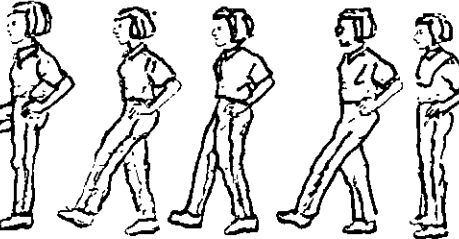

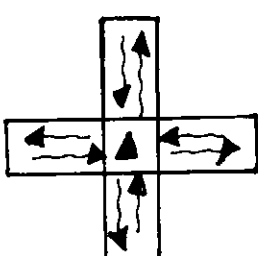
3 = ปานกลาง

2 = ต่ำ

1 = ต่ำมาก

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติซ = Schottische)

ประเภท	ทักษะย่อย	ระดับคะแนน
<p>1. ความถูกต้องของทักษะ</p> 	<ol style="list-style-type: none"> ลักษณะการก้าวเท้า, การกระโดดเขย่ง ต้นขาขนานกับพื้น ระยะการก้าวเท้า 1 ช่วงไหล่ แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติ หรือเท้าเอว ทรวดทรงและอวัยวะทุกส่วนมีความสัมพันธ์ กลมกลืน 	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>2. จังหวะ 4/4</p> <p>S. step, H. hop.</p>	<ol style="list-style-type: none"> ความแม่นยำในการเริ่มต้น จังหวะการย่ออยู่กับที่ จังหวะการก้าวไปข้างหน้า-ข้างหลัง จังหวะขณะ เปลี่ยนทิศทาง 	<p>5 4 3 2 1</p>
<p>3. ทิศทาง</p> 	<ol style="list-style-type: none"> อยู่กับที่ ไปข้างหน้า-ข้างหลัง ขณะ เปลี่ยนทิศทาง การจัดและรักษาระยะของการเคลื่อนไหว ได้อย่างกลมกลืน 	<p>5 4 3 2 1</p>

5 = ดีมาก

4 = ดี

3 = ปานกลาง

2 = ต่ำ

1 = ต่ำมาก

ภาคผนวก ข

**แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครั้งที่ 1**

**การสร้างแบบประมาธค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**

ครั้งที่ 1

วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถแสดงทักษะต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องและลงจังหวะได้

คำชี้แจง

ก่อนเริ่มทำการทดสอบ ให้ผู้ทดสอบทุกคนรับทราบเกี่ยวกับวิธีการทดสอบและวิธีการประเมิน ท้าความเข้าใจกับเครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome) ทดลอง ฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ เข้ากับจังหวะ

อุปกรณ์

1. เครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome)
2. รองยิมส์หรือห้องเรียน
3. กระดาษกาวหรือชอล์ก สำหรับกำหนดทิศทางการเคลื่อนไหว
4. ใบบันทึกคะแนน

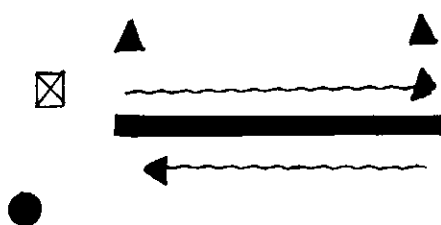
ทักษะที่ใช้ในการทดสอบ

1. การเดิน (Walking)
2. การกระโดด (Jumping)
3. การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)
4. การกระโดดสลับเท้า (Skipping)
5. การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step)
6. การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติซ = Schottische)

การก้าว-กระโดดเขย่ง (Hopping)

วิธีปฏิบัติ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 3 โดยกระโดดเขย่งอยู่กับที่ 2 ห้องเพลง กระโดดเขย่งไปข้างหน้า 4 ห้องเพลง กระโดดเขย่งหมุน 2 ห้องเพลง และกระโดดเขย่งถอยหลัง 4 ห้องเพลง ดังรูป

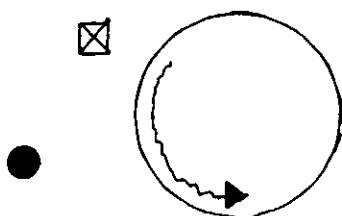

- ☒ ผู้ทดสอบ
- ผู้ประเมิน
- ทิศทางการเคลื่อนที่
- ▲ ตำแหน่งการปฏิบัติอยู่กับที่

การกระโดดสลับเท้า (Skipping)

วิธีปฏิบัติ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 3 โดยเริ่มกระโดดเท้าไปข้างหน้า ลักษณะการเคลื่อนที่เป็นวงกลม 4 ห้องเพลง ดังรูป

- ☒ ผู้ทดสอบ
- ผู้ประเมิน
- ทิศทางการเคลื่อนที่

การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step)

วิธีปฏิบัติ

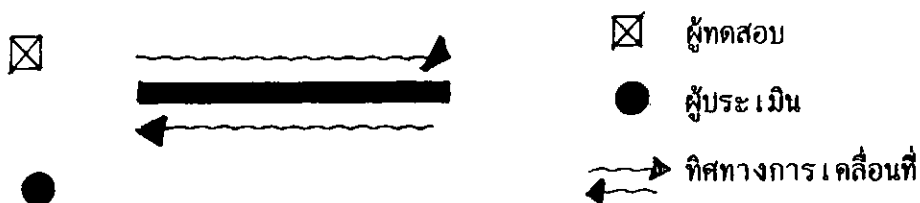
ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 2 โดยการก้าว-ชิด-ก้าว ไปข้างหน้า 4 ห้องเพลง ถอยหลัง 4 ห้องเพลง ดังรูป

การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติช = Schottische)

วิธีปฏิบัติ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 3 โดยการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่งไปข้างหน้า 4 ห้องเพลง ถอยหลัง 4 ห้องเพลง ดังรูป

วิธีการประเมิน

แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. การเริ่มต้น
2. ท่าทาง
3. จังหวะ

การให้คะแนนการทดสอบทักษะทางกิจกรรมเข้าจังหวะ เป็นลักษณะแบบประเมินค่า มี 5 ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

การเริ่มต้น

5 หมายถึง ผู้เต้นมีความแม่นยำในจังหวะเพลง เมื่อได้ยินเสียงเพลงสามารถก้าวเท้าได้ตามจังหวะเพลงที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องและนิ่มนวล

4 หมายถึง ผู้เต้นมีความแม่นยำในจังหวะเพลง เมื่อได้ยินเสียงเพลงสามารถก้าวเท้าได้ถูกต้องแต่ขาดความนิ่มนวล

3 หมายถึง ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าได้อย่างถูกต้อง เมื่อได้ยินเสียงเพลงเป็นครั้งที่ 2 และสามารถปฏิบัติได้ดี

2 หมายถึง ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้อง แต่ต้องได้รับความแนะนำจากผู้อื่น

1 หมายถึง ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าออกได้ แต่ไม่เข้าจังหวะดนตรี

ทักษะ

5 หมายถึง ผู้เต้นสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้อง อวัยวะทุกส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน สวยงาม

4 หมายถึง ผู้เต้นสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องเป็นส่วนมาก แต่ขาดความกลมกลืนและสวยงาม สามารถแก้ไขให้ถูกต้องด้วยตนเอง

3 หมายถึง ผู้เต้นสามารถแสดงทักษะถูกต้องเป็นบางครั้ง สามารถแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อได้รับความแนะนำ แต่ขาดความกลมกลืนและสวยงาม

2 หมายถึง ผู้เต้นสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องเป็นบางครั้ง ไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อได้รับความแนะนำ

1 หมายถึง ผู้เต้นแสดงทักษะผิดพลาดเป็นประจำ

จิ้งหะ

5 หมายถึง ผู้เดินสามารถเดินได้ลงจิ้งหะถูกต้อง สวยงาม กลมกลืน

4 หมายถึง ผู้เดินสามารถเดินได้ลงจิ้งหะเป็นส่วนมาก รอยที่สามารถแก้ไขได้ถูกต้อง
ด้วยตนเอง

3 หมายถึง ผู้เดินสามารถเดินได้ลงจิ้งหะเป็นบางครั้ง รอยที่สามารถแก้ไขได้ถูกต้อง
เมื่อได้รับความแนะนำ

2 หมายถึง ผู้เดินสามารถเดินได้ลงจิ้งหะเป็นบางครั้ง รอยที่ไม่สามารถแก้ไขได้ถูกต้อง
เมื่อได้รับความแนะนำ

1 หมายถึง ผู้เดินไม่สามารถเดินได้ลงจิ้งหะ ผิดพลาดเป็นประจำ

**ใบบันทึกการประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

ทักษะ	เริ่มต้น	ท่าทาง	จังหวะ	รวม
1.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
5.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
6.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

ภาคผนวก ค

**แบบทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครั้งที่ 2**

การสร้างแบบทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ครั้งที่ 2

จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะต่าง ๆ ตามที่กำหนดได้

คำชี้แจง

ก่อนเริ่มการทดสอบ ให้ผู้รับการทดสอบทุกคนรับทราบเกี่ยวกับวิธีการทดสอบทักษะและการได้คะแนน ท้าความเข้าใจกับเครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome) ทดลองฝึกซ้อมปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้เข้ากับจังหวะใน 1 ห้องเพลงมี 4 จังหวะ อัตราความเร็วของเครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome) เท่ากับ 132 beat/นาที การทดสอบให้ปฏิบัติ 2 ครั้ง ใช้ครั้งที่ดีที่สุด

อุปกรณ์

1. เครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome)
2. รองยิมส์หรือห้องเรียน
3. กระดาษกาวหรือชอล์ก สำหรับกำหนดทิศทางการเคลื่อนไหว
4. ไม้บันทึกคะแนน

ทักษะที่ใช้ในการทดสอบ

1. การเดิน (Walking)
2. การกระโดด (Jumping)
3. การก้าวกระโดดเขย่ง (Step-Hop)
4. การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step)
5. การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติซ = Schottische)

การให้คะแนน

นับจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดสอบสามารถปฏิบัติได้ตามท่าทาง ตามจังหวะ ตามทิศทางที่กำหนดให้

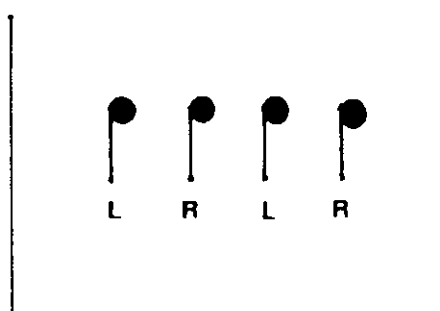
การเดิน (Walking)

ความหมาย

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าว โดยการเปลี่ยนน้ำหนักตัวจากเท้าหนึ่งไปยังอีกเท้าหนึ่ง ลำตัวตั้งตรงในลักษณะสบาย ๆ ตามธรรมชาติ การก้าวเท้าให้ก้าวระยะห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ตามจังหวะ ปลายเท้าตรงไปข้างหน้าและขนานไปตามเส้นตรงตามจังหวะดนตรี

รูปแบบจังหวะ

4/4

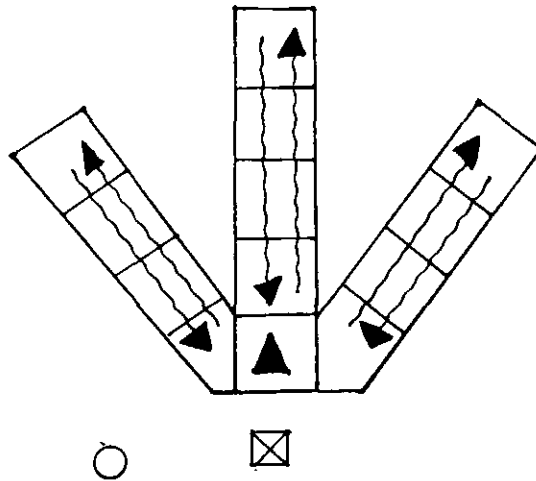
(ใน 1 ห้องเพลงเท่ากับ 4 ก้าวเดิน)

จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการเดินตามท่าทาง-ตามจังหวะและตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 3 โดยย่อเท้าอยู่กับที่ 1 ห้องเพลง เดินไปข้างหน้าซ้าย 1 ห้องเพลง เดินถอยหลังกลับที่เดิม 1 ห้องเพลง เดินเฉียงไปทางซ้าย 1 ห้องเพลง เดินถอยหลังกลับที่เดิม 1 ห้องเพลง เดินเฉียงไปทางขวา 1 ห้องเพลง เดินถอยหลังกลับที่เดิม 1 ห้องเพลง เดินย่อเท้าอยู่กับที่ 1 ห้องเพลง (รวมทั้งหมด 8 ห้องเพลง) 32 จังหวะ เท่ากับ 32 ก้าวเดิน) ดังรูป

☒ ผู้ทดสอบ ○ ผู้ให้คะแนน ▲ จุดเริ่มต้น ⇄ ทิศทางการเคลื่อนที่

การให้คะแนน

นับจำนวนครั้งที่ผู้ทดสอบสามารถปฏิบัติได้ตามท่าทาง ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดได้

หมายเหตุ

1. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามท่าทางของการเดิน
2. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามจังหวะ
3. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามทิศทางที่กำหนด

ตัวอย่างการบันทึกคะแนนการทดสอบทักษะการเดิน (Walking)

โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จำนวน.....คน

ผู้ทดสอบ.....

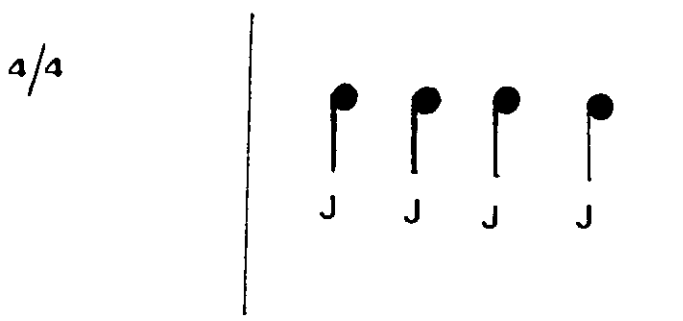
ชื่อ-สกุล เลขที่	ทักษะ	ครั้งที่.....								รวม.....ครั้ง	
		ท่า	หน้า	อ้อม	เบี่ยงซ้าย	อ้อม	เฉียงขวา	อ้อม	ท่า		
1.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32	
	จิ้งหะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32
	เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32
2.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32	
	จิ้งหะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32
	เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32
3.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32	
	จิ้งหะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32
	เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32
4.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32	
	จิ้งหะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32
	เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24	25 26 27 28	29 30 31 32

การกระโดด (Jumping)

ความหมาย

การสปริงตัวขึ้นและลงสู่พื้นด้วยเท้าทั้งสองพร้อมกัน เข่างอเล็กน้อย การกระโดดไปข้างหน้า ข้างหลังหรือด้านข้าง ระยะห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ จังหวะที่ลงสู่พื้นต้องเข้ากับจังหวะ

รูปแบบจังหวะ

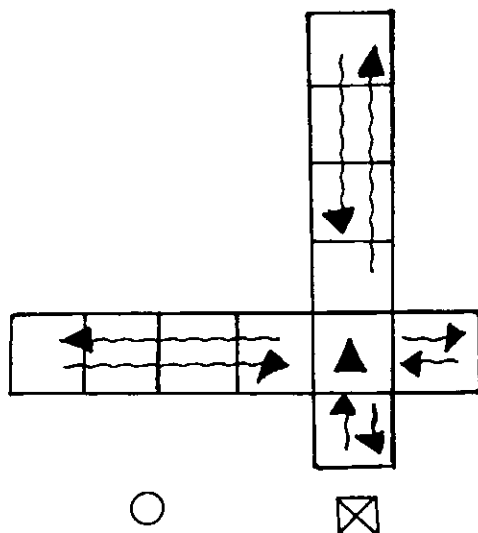
J = Jump

จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการกระโดดตามท่าทาง-ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 3 โดยกระโดดอยู่กับที่ 1 ห้องเพลง กระโดดไปข้างหน้า 1 ห้องเพลง กระโดดถอยหลัง 1 ห้องเพลง กระโดดไปทางซ้าย 1 ห้องเพลง กระโดดไปทางขวา 1 ห้องเพลง กระโดดหน้า-หลัง-ซ้าย-ขวา 2 ห้องเพลง และกระโดดอยู่กับที่ 1 ห้องเพลง (รวมทั้งหมด 8 ห้องเพลง 32 จังหวะ) ดังรูป

ผู้ทดสอบ
 ผู้ให้คะแนน
 ▲ จุดเริ่มต้น
 ⇄ ทิศทางการเคลื่อนที่

การให้คะแนน

นับจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดสอบสามารถปฏิบัติตามท่าทาง ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดได้

หมายเหตุ

1. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามท่าทางของการกระโดด
2. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามจังหวะ
3. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามทิศทางที่กำหนด

ตัวอย่างการบันทึกคะแนนการทดสอบทักษะการกระโดด (Jumping)

โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จำนวน.....คน

ผู้ทดสอบ.....

ชื่อ-สกุล	ทักษะ	ครั้งที่.....							รวม.....ครั้ง	
		อยู่กับที่	หน้า	ดอย	ข้าง	ขวา	หน้า-หลัง-ข้าง-ขวา	อยู่กับที่		
1.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32	
	จับหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32
	เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32
2.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32	
	จับหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32
	เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32
3.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32	
	จับหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32
	เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32
4.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32	
	จับหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32
	เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16	17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27 28	29 30 31 32

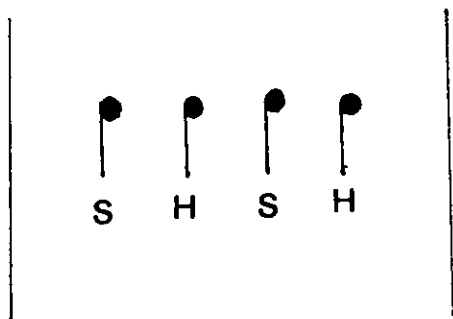
การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)

ความหมาย

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้า ข้างหลัง ด้านข้าง หรืออยู่กับที่ แล้วกระโดดขึ้น-ลงสู่พื้นด้วยเท้าเดิมและที่เดิม (กระโดดเขย่ง) พร้อมกับยกอีกเท้าหนึ่งมาข้างหน้า โดยทาสลับกันไปเรื่อย ๆ เช่น ก้าวเท้าซ้าย-กระโดดเขย่งด้วยเท้าซ้าย ยกเท้าขวามาข้างหน้า ก้าวเท้าขวา-กระโดดเขย่งด้วยเท้าขวา ยกเท้าซ้ายมาข้างหน้า การก้าวและกระโดดเขย่งตามจังหวะดนตรี

รูปแบบจังหวะ

4/4

S. step H. hop

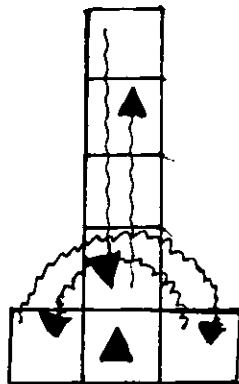
(ใน 1 ห้องเพลงเท่ากับ 2 Step-Hops)

จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการก้าว-กระโดดเขย่งตามท่าทาง ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 3 ก้าว-กระโดดเขย่งอยู่กับที่ 1 ห้องเพลง ก้าว-กระโดดเขย่งไปข้างหน้า 2 ห้องเพลง ถอยหลัง 2 ห้องเพลง ก้าว-กระโดดเขย่งครึ่งวงกลม 2 ห้องเพลง และก้าว-กระโดดเขย่งอยู่กับที่ 1 ห้องเพลง (รวมทั้งหมด 8 ห้องเพลง 32 จังหวะ เท่ากับ 16 Step-Hops)

☒ ผู้ทดสอบ

○ ผู้ให้คะแนน

△ จุดเริ่มต้น

→ ทิศทางการเคลื่อนที่

การให้คะแนน

นับจำนวนครั้งที่ผู้ทดสอบสามารถปฏิบัติตามท่าทาง ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดได้

หมายเหตุ

1. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามท่าทางของการก้าว-กระโดด เขย่ง
2. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามจังหวะ
3. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามทิศทางที่กำหนด

ตัวอย่างการบันทึกคะแนนการทดสอบทักษะการก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)

โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จำนวน.....คน

ผู้ทดสอบ.....

ชื่อ-สกุล เลขที่	ทักษะ	ครั้งที่.....					รวม.....ครั้ง
		อยู่กับที่	หน้า	ถอย	ครึ่งวงกลม	อยู่กับที่	
1..... เลขที่.....	ท่าทาง	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
	จังหวะ	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
	ทิศทาง	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
2..... เลขที่.....	ท่าทาง	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
	จังหวะ	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
	ทิศทาง	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
3..... เลขที่.....	ท่าทาง	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
	จังหวะ	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
	ทิศทาง	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
4..... เลขที่.....	ท่าทาง	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
	จังหวะ	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16
	ทิศทาง	1 2	3 4 5 6	7 8 9 10	11 12 13 14	15 16

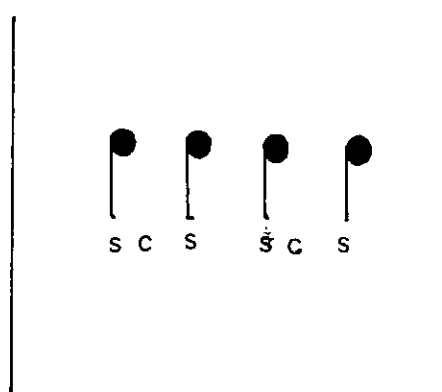
การก้าว-ชิด-ก้าวหรือการท่าทางสเตป (Two-step)

ความหมาย

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าไปข้างหน้า ข้างหลัง หรือด้านข้าง แล้วก้าวอีกเท้าหนึ่ง มาชิดเท้าแรก ถ่ายนี้หนักตัวไว้บนเท้าที่มาชิดและก้าวเท้าแรกมาข้างหน้าอีกครั้งหนึ่ง เช่น ซ้าย ชิดซ้าย ขวาชิดขวา เป็นต้น ตามจังหวะดนตรี

รูปแบบจังหวะ

2/4

S-step H-hop

วิธีนับ	1	และ	2	และ	3	และ	4
วิธีปฏิบัติ	ก้าว	ชิด	ก้าว	พัก	ก้าว	ชิด	ก้าว
การใช้เท้า	ซ้าย	ขวา	ซ้าย	พัก	ขวา	ซ้าย	ขวา

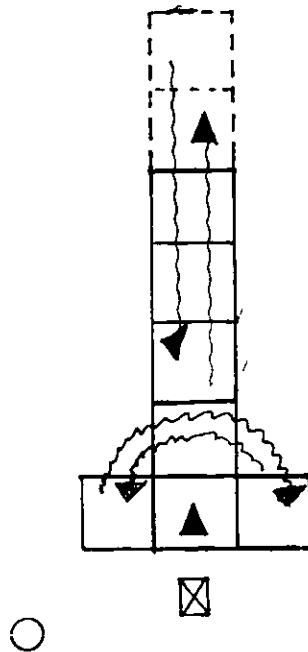
(ใน 1 ห้องเพลง เท่ากับ 2 Two-Steps)

จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการก้าว-ชิด-ก้าว ตามท่าทาง ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดไว้ได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบโดยตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 3 โดยการก้าว-ชิด-ก้าว ไปข้างหน้า 2 ห้องเพลง ถอยหลัง 2 ห้องเพลง ก้าว-ชิด-ก้าวด้านข้าง 2 ห้องเพลง และทำ ก้าว-ชิด-ก้าวครึ่งวงกลม 2 ห้องเพลง (รวมทั้งหมด 8 ห้องเพลง เท่ากับ 16 Two-Steps) ดังรูป

☒ ผู้ทดสอบ ○ ผู้หัดคะแนน △ จุดเริ่มต้น ⇄ ทิศทางการเคลื่อนที่

การให้คะแนน

นับจำนวนครั้งที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ตามท่าทาง ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดไว้

หมายเหตุ

1. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามท่าทางของการก้าว-ชิด-ก้าว
2. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามจังหวะ
3. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามทิศทางที่กำหนดไว้

ตัวอย่างการบันทึกคะแนนการทดสอบทักษะการก้าว-ขีด-ก้าว (Two-Step)

โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จำนวน.....คน

ผู้ทดสอบ.....

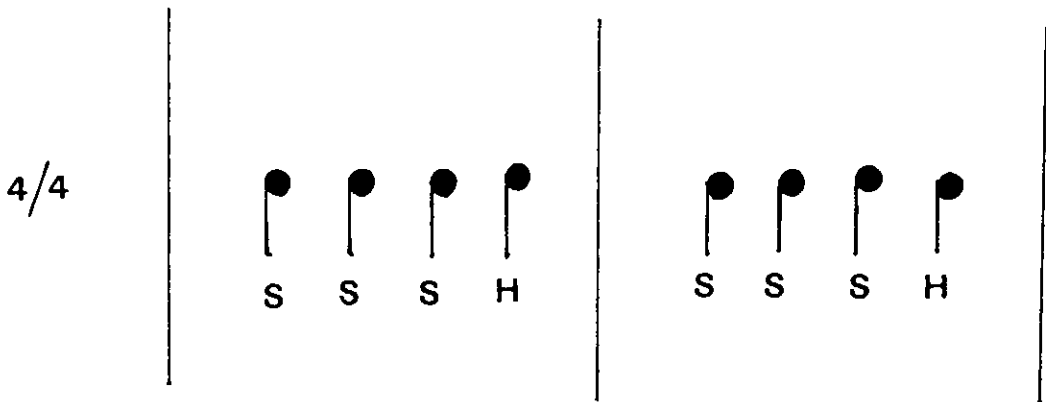
ชื่อ-สกุล เลขที่	ทักษะ	ครั้งที่.....				รวม.....ครั้ง
		หน้า	ถอย	ข้าง	ครึ่งวงกลม	
1.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
.....	จังหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
2.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
.....	จังหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
3.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
.....	จังหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
4.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
.....	จังหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16

การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง
(ชาติซ = Schottische)

ความหมาย

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าเดิน 3 ก้าว และกระโดดเขย่งในจังหวะที่ 4 พร้อมกับยกขาอีกข้างหนึ่งมาข้างหน้า (1-2-3 Hop) การก้าวยาวประมาณ 1 ช่วงไหล่ และกระโดดเขย่งขึ้นตรง ๆ ไม่กระโดดไปข้างหนึ่ง ตามจังหวะดนตรี

รูปแบบจังหวะ

S = step H = hop

วิธีนับ	1	2	3	4	1	2	3	4
วิธีปฏิบัติ	ก้าว	ก้าว	ก้าว	กระโดดเขย่ง	ก้าว	ก้าว	ก้าว	กระโดดเขย่ง
การใช้เท้า	ซ้าย	ขวา	ซ้าย	ซ้าย	ขวา	ซ้าย	ขวา	ขวา

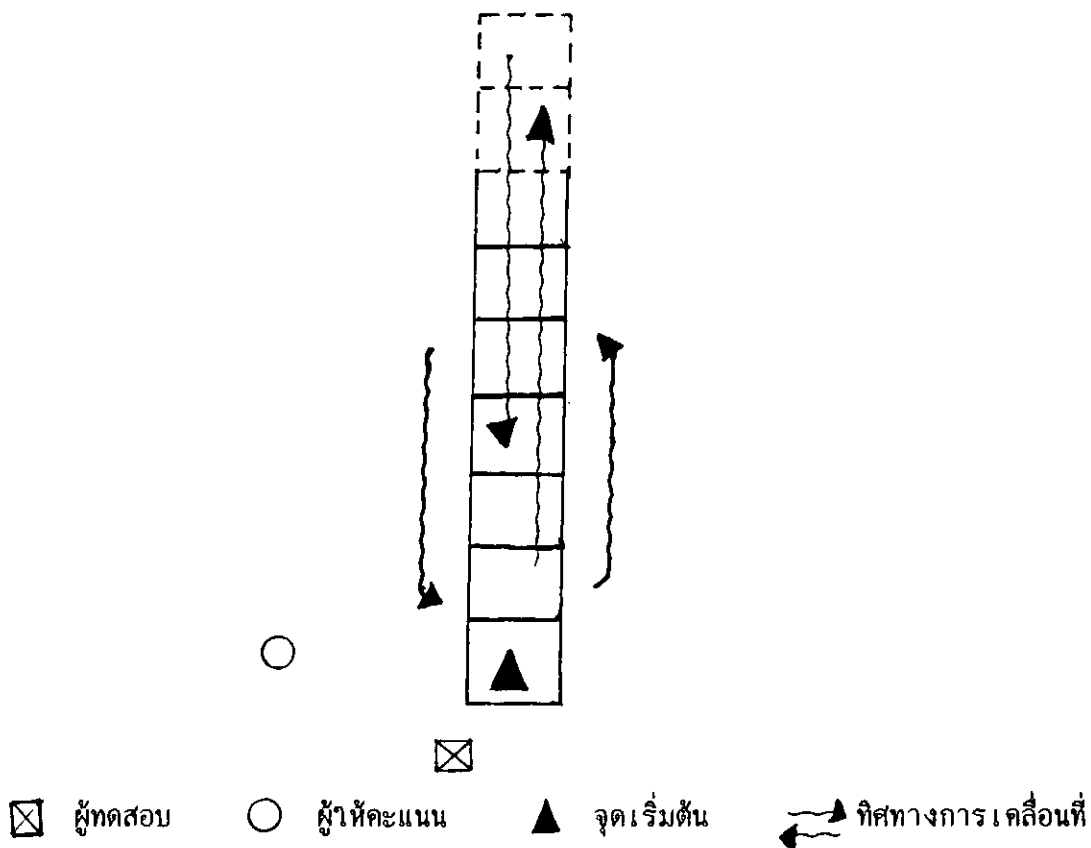
(ใน 1 ห้องเพลง เท่ากับ 1 Schottische)

จุดมุ่งหมาย

นักเรียนสามารถแสดงทักษะการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่งตามท่าทาง ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดได้

วิธีการทดสอบ

ผู้รับการทดสอบยืนตรงจุดเริ่มต้น เริ่มปฏิบัติในห้องเพลงที่ 3 ด้วยการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่งอยู่กับที่ 4 ห้องเพลง ไปข้างหน้า 4 ห้องเพลง ถอยหลัง 4 ห้องเพลง และหมุน 4 ห้องเพลง (รวมทั้งหมด 16 ห้องเพลง 16 Schottisches) ดังรูป

การให้คะแนน

นับจำนวนครั้งที่นักเรียนสามารถปฏิบัติตามท่าทาง ตามจังหวะ และตามทิศทางที่กำหนดได้

หมายเหตุ

1. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามท่าทางของการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง
2. ตัด 1 คะแนนในทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามจังหวะ
3. ตัด 1 คะแนนทุกครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามทิศทางที่กำหนดได้

ตัวอย่างการบันทึกคะแนนการทดสอบทักษะการก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง

(ชาติช = Schottische)

โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จำนวน.....คน

ผู้ทดสอบ.....

ชื่อ-สกุล เลขที่	ทักษะ	ครั้งที่.....				รวม.....ครั้ง
		หน้า	ถอย	ข้าง	ครึ่งวงกลม	
1.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
.....	จังหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
2.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
.....	จังหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
3.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
.....	จังหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
4.....	ท่าทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
.....	จังหวะ	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
เลขที่.....	ทิศทาง	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16

ตัวอย่าง

แบบบันทึกคะแนนการทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จำนวน.....คน

ผู้ทดสอบ.....

ทักษะที่ใช้ในการทดสอบ

1. การเดิน (Walking)
2. การกระโดด (Jumping)
3. การก้าว-กระโดดเขย่ง (Step-Hop)
4. การก้าว-ชิด-ก้าว (Two-Step)
5. การก้าว-ก้าว-ก้าว-กระโดดเขย่ง (ชาติซ = Schottische)

ชื่อ-สกุล	ทักษะ (หน่วยเป็นครั้ง)					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
	(32 ครั้ง)	(32 ครั้ง)	(16 ครั้ง)	(16 ครั้ง)	(16 ครั้ง)	
1.....	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..
2.....	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..	ท่าทาง.. จังหวะ.. ทิศทาง..

ภาคผนวก ง

แบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยอาศัยข้อมูลพิสัยของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

**แบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยอาศัยคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา**

คำชี้แจง

ในการสร้างแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
มีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ทักษะ
2. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้าจังหวะ
3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายตามทิศทางที่กำหนด

โปรดพิจารณาความสามารถและพฤติกรรมของผู้เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นว่าสามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่

1. แบบประเมินค่าข้อใดแน่ใจว่าสามารถวัดได้ตรงตามเนื้อหาหรือองค์ประกอบ
(แน่ใจว่าวัดได้) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องแน่ใจว่าวัด มีค่าเท่ากับบวก 1 (+1)
2. แบบประเมินค่าข้อใดไม่แน่ใจว่าสามารถวัดได้ตรงตามเนื้อหาหรือองค์ประกอบ
(ไม่แน่ใจว่าวัดได้หรือไม่) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องไม่แน่ใจว่าวัดได้หรือไม่ มีค่า
เท่ากับศูนย์ (0)
3. แบบประเมินค่าข้อใดแน่ใจว่าไม่สามารถวัดได้ตรงตามเนื้อหาหรือองค์ประกอบ
(แน่ใจว่าไม่วัด) ให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องแน่ใจว่าไม่วัด มีค่าเท่ากับลบ 1 (-1)

หากท่านมีความคิดเห็นนอกเหนือจากนี้ โปรดเขียนข้อคิดเห็นลงในช่องว่างของแต่ละ
ตอนที่จัดเตรียมไว้

แบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยอาศัยคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา

ประเภท	ลำดับที่	พฤติกรรมหรือองค์ประกอบ ที่จะวัด	แน่ใจว่าวัด =+1	ไม่แน่ใจว่าวัด =0	แน่ใจว่าไม่วัด =-1	หมายเหตุ
1. ความสามารถในการใช้ทักษะ	1.1	ความถูกต้องของทักษะ				
	1.2	ทรวดทรงและความสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย				
					
					
2. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้าจังหวะ	2.1	ความแม่นยำในจังหวะเพลง				
	2.2	ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้าจังหวะเพลง				
					
					
3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายตามที่กำหนด	3.1	ความถูกต้องของทิศทางในการเคลื่อนไหว				
	3.2	การจัดและรักษาระยะขณะเคลื่อนไหวร่างกาย				
					
					

ภาคผนวก จ

ตารางแผนการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตาราง 7 คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
ของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้ประเมิน 3 คน (N = 30)

คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃
1	55	52	51	16	60	54	60
2	54	54	50	17	59	55	60
3	50	47	44	18	58	58	55
4	61	56	54	19	45	43	43
5	41	40	40	20	70	74	66
6	56	55	54	21	74	75	72
7	48	48	49	22	67	71	67
8	50	50	50	23	72	74	69
9	63	60	59	24	63	60	58
10	63	60	58	25	60	60	56
11	55	51	48	26	68	60	62
12	58	52	51	27	70	67	64
13	36	33	30	28	73	54	61
14	54	54	52	29	62	59	64
15	51	50	49	30	62	62	67

ตาราง 8 คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นานวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
ของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้ประเมิน 3 คน (N = 30)

คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃
1	53	59	58	16	67	64	70
2	48	51	50	17	66	64	67
3	53	57	55	19	65	66	67
4	53	53	56	19	67	70	66
5	51	51	53	20	69	67	68
6	61	58	61	21	60	59	60
7	53	55	55	22	63	62	62
8	64	66	66	23	60	56	58
9	53	55	58	24	59	56	56
10	50	50	54	25	51	51	53
11	65	63	68	26	52	47	49
12	65	59	66	27	68	67	66
13	68	66	69	28	68	68	67
14	61	61	67	29	72	71	70
15	69	67	77	30	67	70	69

ตาราง 9 คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
ของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้ประเมิน 3 คน (N = 100)

คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃
1	59	53	57	36	63	60	58	71	65	62	54
2	42	47	47	37	65	63	63	72	58	51	51
3	53	56	57	38	62	59	59	73	59	56	55
4	65	61	63	39	43	43	45	74	50	50	50
5	54	54	50	40	56	51	49	75	56	50	58
6	65	58	64	41	66	74	70	76	59	63	60
7	53	53	55	42	58	53	58	77	55	47	59
8	55	51	52	43	72	75	74	78	60	63	58
9	65	59	62	44	52	45	48	79	55	51	48
10	66	62	63	45	62	57	58	80	63	60	63
11	47	50	44	46	49	50	51	81	56	54	55
12	54	56	61	47	60	54	60	82	49	48	48
13	62	56	58	48	59	55	60	83	56	53	57
14	40	41	40	49	64	53	54	84	60	54	61
15	59	58	61	50	55	58	58	85	66	64	68
16	63	60	62	51	54	51	52	86	58	52	51
17	64	60	59	52	41	38	40	87	61	56	66
18	54	50	51	53	51	43	50	88	30	36	33
19	62	60	65	54	67	71	67	89	52	54	54
20	54	54	56	55	74	72	69	90	59	55	63

ตาราง 9 (ต่อ)

คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃
21	62	59	62	56	55	43	48	91	59	50	54
22	60	60	56	57	62	61	53	92	66	58	60
23	64	67	70	58	60	52	56	93	49	46	45
24	65	56	62	55	62	59	60	94	52	51	48
25	60	61	65	60	59	57	56	95	44	39	41
26	65	60	58	61	50	46	49	96	49	50	50
27	64	59	62	62	47	45	48	97	52	49	46
28	54	50	51	63	56	54	55	98	57	49	58
29	62	62	67	64	61	60	55	99	51	45	42
30	51	47	47	65	59	57	55	100	63	63	65
31	55	49	52	66	63	61	58				
32	65	57	60	67	56	56	55				
33	58	56	57	68	66	67	64				
34	55	48	50	69	50	43	42				
35	63	54	56	70	43	38	40				

ตาราง 10 คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
ของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้ประเมิน 3 คน (N = 100)

คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃
1	35	37	35	36	50	51	47	74	48	48	45
2	59	58	58	37	43	48	41	72	63	62	62
3	39	39	39	38	60	52	58	73	45	45	42
4	51	50	48	39	55	52	50	74	56	54	50
5	44	43	42	40	55	54	50	75	48	48	45
6	53	57	55	41	57	59	54	76	48	45	42
7	48	43	45	42	53	55	58	77	51	45	44
8	56	53	53	43	36	37	33	78	67	70	64
9	44	50	42	44	50	50	54	79	50	42	44
10	51	51	53	45	35	35	32	80	64	60	67
11	61	58	61	46	65	63	68	81	38	40	35
12	55	55	49	47	56	50	50	82	45	41	41
13	50	50	50	48	48	50	45	83	65	66	67
14	51	46	44	49	65	59	66	84	38	38	36
15	53	55	55	50	45	41	43	85	51	48	46
16	49	54	45	51	59	60	57	86	54	54	50
17	48	50	45	52	68	66	69	87	67	70	66
18	66	66	64	53	46	45	44	88	43	41	41
19	44	45	44	54	61	61	67	89	60	59	60
20	39	39	38	55	53	49	47	90	56	56	55

ตาราง 10 (ต่อ)

คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃	คนที่	E ₁	E ₂	E ₃
21	43	43	42	56	56	51	48	91	69	67	68
22	54	55	51	57	69	67	70	92	51	55	53
23	40	37	36	58	52	47	49	93	47	48	50
24	59	56	56	59	53	55	56	94	46	50	47
25	56	54	52	60	46	43	39	95	44	42	44
26	46	48	43	61	43	48	43	96	53	50	45
27	43	42	40	62	50	40	49	97	51	49	49
28	45	47	44	63	43	44	45	98	35	33	32
29	51	51	53	64	67	68	68	99	49	44	45
30	42	49	43	65	40	45	40	100	52	47	52
31	49	47	52	66	49	49	48				
32	46	40	44	67	69	70	67				
33	43	47	42	68	44	46	43				
34	66	67	68	69	49	48	50				
35	45	41	41	70	70	71	72				

ภาคผนวก ฉ

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิริยา บุญชัย

ที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วุฒิทางการศึกษา ค.บ. (พลศึกษา) ค.ม. (พลศึกษา)

Ed.D. (Physical Education)

ผลงานและประสบการณ์ ผู้เขียนตำรากิจกรรมเข้าจังหวะ : ไรต์คแดนซ์, คู่มือการสอน
ไรต์คแดนซ์และสแควแดนซ์, การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา
 ฯลฯ ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ

ที่ทำงาน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วุฒิทางการศึกษา กศ.บ. (พลศึกษา) ค.ม. (พลศึกษา)

ผลงานและประสบการณ์ ผู้เขียนตำราลีลาศ นันทนาการ ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. ดร.คงศักดิ์ เจริญรักษ์

ที่ทำงาน ฝ่ายฝึกอบรม กองกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

วุฒิทางการศึกษา กศ.บ. (พลศึกษา) ค.ม. (พลศึกษา)

M.Ed. (Recreation) Ph.D. (Physical Education)

ผลงานและประสบการณ์ ผู้เขียนตำราเกมส์ 108 และผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. อาจารย์สมพร ฉ่ำเอี่ยม

ที่ทำงาน หมวดวิชาพลานามัย โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

วุฒิทางการศึกษา กศ.บ. (พลศึกษา) ศศ.ม. (พลศึกษา)

ผลงานและประสบการณ์ ผู้เขียนคู่มือครูวิชาพลานามัย และผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

5. อาจารย์สุรีย์ อรรถกร

ที่ทำงาน หมวดวิชาพลานามัย โรงเรียนสายน้ำผึ้ง

วุฒิทางการศึกษา กศ.บ. (พลศึกษา) ศษ.บ. (บริหารการศึกษา)

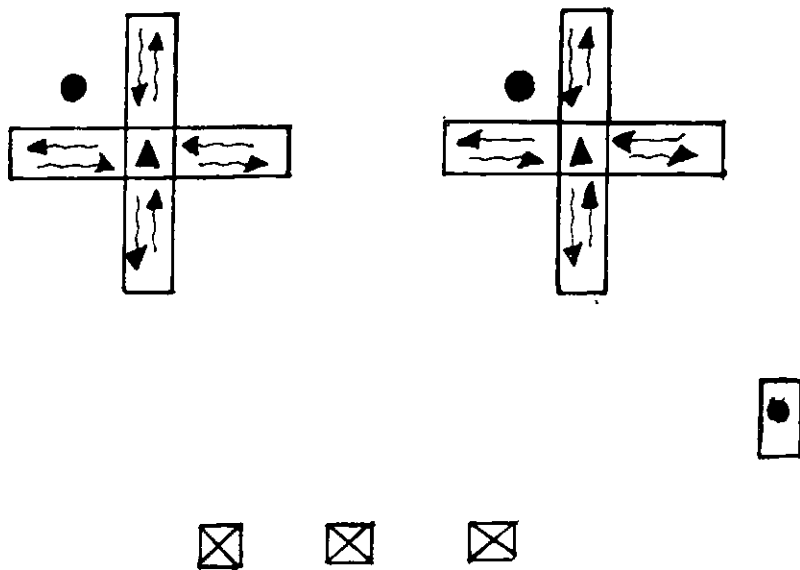
กศ.ม. (พลศึกษา)

ผลงานและประสบการณ์ ผู้สอนและครูแม่แบบวิชาพลานามัย โรงเรียนกรมสามัญศึกษา
กลุ่ม 4 ปีการศึกษา 2537 ครูแม่แบบวิชาพลานามัยครูสภาค
ปีการศึกษา 2537

ภาคผนวก ข

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการทวิวิจัย

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการท้าวิจัย

- = ผู้ทดสอบ ▲ = จุดเริ่มต้น ⇄ = ทิศทางการเคลื่อนที่
- ⊗ = ผู้ประเมิน ⊙ = ผู้ช่วยและ เครื่องเสียง

ขั้นเตรียม

1. โรงยิมส์
2. ใ้ต๊ะนั่งสำหรับผู้ประเมิน 3 ท่าน ผู้ช่วยสำหรับเปิดเพลง 1 ท่าน
3. เครื่องเสียงและตลับเทปเพลง
4. ใ้บประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใ้บบันทึกระยะแผนการ
ประมาณค่าการเคลื่อนไหวเบื้องต้นของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คนละ 1 ใ้บ
5. กำหนดจุดเริ่มต้นและทิศทางการเคลื่อนไหว
6. ผู้ประเมินศึกษาวิธีการใ้คะแนนตามทักษะ จังหวะ ทิศทาง ที่กำหนดไว้ นักศึกษา
และฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ตามจังหวะและทิศทางที่กำหนดไว้ (ผู้ช่วยเปิดเพลงใ้ให้นักเรียนฝึกซ้อม)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินครั้งละ 1 ทักษะให้จบสิ้นจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ประเมินนักเรียนครั้งละ 2 คน

3. ผู้ประเมินอยู่ด้านหน้าของนักเรียน โดยนักเรียนยืนตรงเครื่องหมายจุดเริ่มต้น เมื่อผู้ช่วยเปิดเพลง ผู้ประเมินเริ่มสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนตามคำอธิบายที่กำหนดไว้ ทำการประเมินเป็นระดับคะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามความสามารถของนักเรียนที่ปฏิบัติได้ โดยให้ทำ 2 ครั้ง และใช้ครั้งที่ดีที่สุด ไปจนจบสิ้นทุกทักษะ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางประไพ จริตเอก

เกิด 6 สิงหาคม พุทธศักราช 2498

สถานที่เกิด อำเภอลาลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ที่อยู่ปัจจุบัน 114/61 ซอยนาคสุวรรณ แขวงช่องนนทรี

เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6

โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเทพมหานคร

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนสายน้ำผึ้ง 186 สุขุมวิท 22 แขวงคลองเตย

เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2513 ม.ศ.3 จากโรงเรียนขจรศึกษา คลองเตย กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2515 ม.ศ.5 จากโรงเรียนจรัสสมรอนุสาสน์

ถนนนางลิ้นจี่ กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2519 กศ.บ. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2529 ศษ.บ. (บริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

จังหวัดนนทบุรี

พ.ศ.2538 กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

กรุงเทพมหานคร